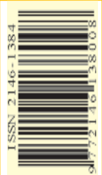
BAYAN YANI

67 2017- 07 • AĞUSTOS • 8 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 10 TL.

We Can Do It!

KIYAFETİME KARIŞAMAZSIN!

İpek & T.

Müftülerin nikah kıymasına yönelik kanun tasarısına yapılan eleştirilere iktidar kanadından cevap: "Bu değişiklik laiklik ilkesine aykırı değildir."

Müftülüklere nikah yetkisi gündemde...

Türkiye televizyon seyretmede dünya ikincisi...

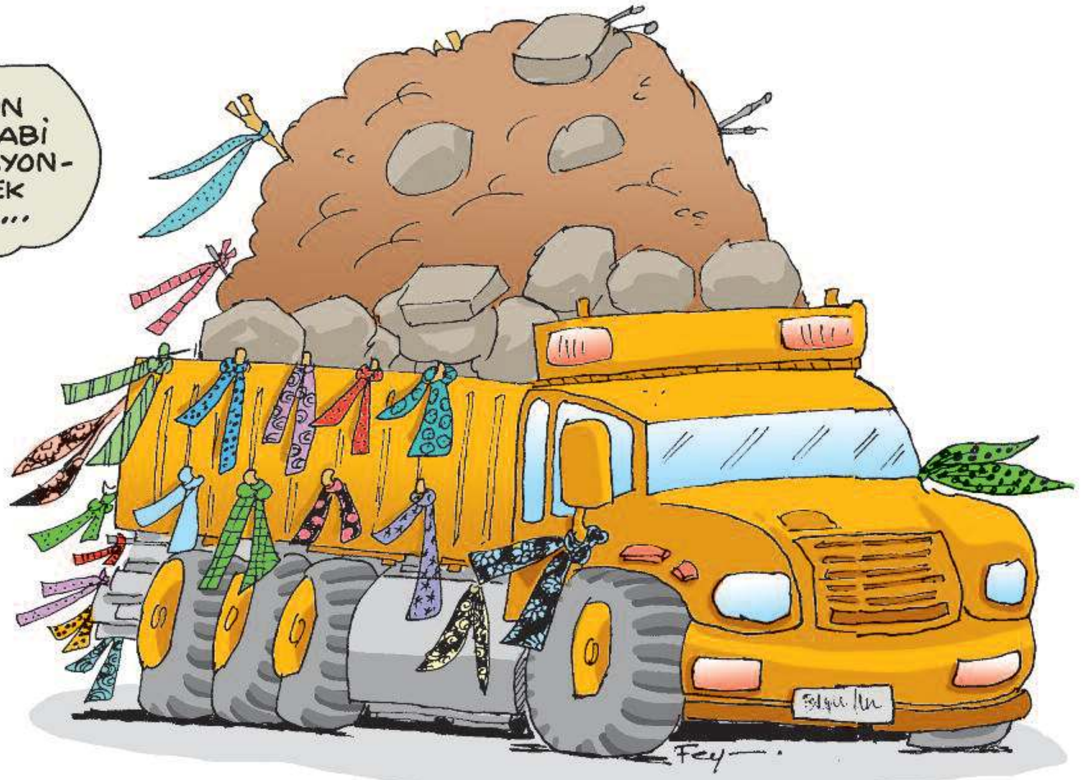

FORBES dergisi Türkiye'yi kadınlar için en tehlikeli 10 ülkeden biri listesinde gösterdi

Şehir içinde pekçok ölümlü kazaya sebeb olan hafriyat kamyonları "Çocuklar Duymasın" dizisinde de kutsandı.

Hayallerindeki Maçka Parkı

"Harran Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi Dekanı, Biyoloji Bölüm Başkanı" Prof. Dr. Hasan Akan Evrim hakkında konuştu!..

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

• Gittiğim bir semtin, kasabanın medeniyet düzeyini ölçmek için dükkan önlerinde pinekleyen esnafa bakıyorum. Eğer esnaf, önünden geçmekte olan dişi mahlukların kıçına başına bakıp bir de arasında konuşup gülüşüyorsa, o yerin henüz cilalı taş devrinden çıkmadığına kanaat getiriyorum. Ama eğer esnaf önünden geçen popolarla ilgilenmiyor, başını çeviriyor ya da işine gücüne, tavlasına bakıyorsa; orasının yaşamaya yetecek kadar **İsviçreli** olduğu yargısına varıyorum efenim.

• Ol sebep, "büyük şehir" **İstanbul**'dan misal, küçük bir **Trakya** kasabasına geldiğimde, **oh be medeniyet** diyerek havayı şöyle bir ciğerlerime çekiyorum.

• Bu sene **Trakya**'ya gelirken, yani yola çıkarken yaşadığım en büyük açmazı şort giyip giymemek noktasında yaşadım. Derdim, **İstanbul il sınırından çıkabilir miyim acaba** idi. Çünkü İstanbul'dan çıkıp Kırklareli il sınırına girince uzun uzun pantolonlar falan kendiliğinden kopup yerini şorta, kısa kısa eteklere bırakıyor.

• Türkiye'de bir birine tamamen zıt iki uç yaşamaya çalışıyor. Biri aklınıza gelebilecek her şeyle dalga geçmeyi bir meziyet bilirken, bir diğer uç gülmeye yarayan yüz kaslarını kullanmamaya adeta yeminli. **Ciddiyet benim karakterimdir** deyip odundan az hallice yaşamak derdinde. Bu iki uç birbirine doğru birer adım atsa, hepimiz için daha yaşanılası bir memleket olacak burası zannederim.

Forbes, Türkiye kadınlar için en tehlikeli 10 yerden biri demiş. Al sana surviver. Şortumu giydim, bekliyorum.

• Zannederim dedim de aklıma geldi, "**zannedersem**" diye bir ifade aslında yok. **Wat iz di Matriks** yani. Zannetmek zaten emin olmamak anlamı içerir, zannedip zannetmediğinden de mi emin değilsin? Ne yani **kara delik** mi açacaksın başımıza, dünyayı mı yutturacaksın kara deliğe, hepimizi yok mu edeceksin napacaksın nedir derdin?

• Normal zamanlarda **küresel ısınma**, efendime söyleyim **evrim** gibi bilimsel gerçeklerle ilgilenmeyen yurdum yetkisi, İstanbul'u dolular kırıp seller götürünce küresel ısınmaya sığınır oldu. **Belediye napsın küresel ısınma var** demeye getirdiler. Ama güneşli bir günde sorsan, **bunlar işte batının uydurduğu şeyler, küresel ısınma yok evrim yalan** falan. Yersen...

• Selden sonra **İstiklal Caddesi**'nde suyun boyunu deyneklerde yoklayan görevli görüntüleri vardı. Bence bu görüntüler, **dereyi deynekle yoklayan maymun** görselinden daha kıymetli. Çünkü bu görüntülerde geleceğimiz yatıyor. Yani maymundan geldik, maymuna gidiyoruz vesselam.

• Mütevazi fikrime göre, artık okullarda bir **surviver dersi** okutulmalı. Sel geldiğinde, dolu indirdiğinde, kuraklık yada açlık olduğunda nasıl hayatta kalınacağı baya böyle matematik gibi, türkçe gibi okutulmalı. Yoksa çok değil 10-15 yıl sonra, domatesin bile nasıl yetiştirileceğini bilmeyen insanımız zombiler gibi bir birini yemeye kalkacak.

• Gerçi **Forbes, Türkiye kadınlar için en tehlikeli 10 yerden biri** demiş. Al sana surviver. Şortumu giydim, bekliyorum.

• Bu yıl ilk defa dünyanın bir yılda ürettiği ekin Ağustos itibarıyla tükenecekmiş. Oysa ki geçen yıllarda Ekim sonlarına kadar idare ediyormuş bu ekinler. Yani bu ne demek nüfus artıyor, kuraklık var, açlık var, **hepimiz ölücez** demek. Tarihte kendi kendini yok eden ilk uygarlık biz olmayacağız, orası kesin. Ancak bence her şeyin bu kadar farkındayken göz göre göre kendini yok eden ilk uygarlık biz olabiliriz.

• İnsanların en büyük laneti, sonsuz bir döngü içinde ailelerinin, atalarının kaderini yaşamaktır. Bir kısır döngü gibi aynı felaketin etrafında döner durur tarih. Tekrar tekrar yazılır durur. Ta ki insan, kaderi gibi duran o lanet döngüsünü kırıp çemberin dışına çıkana kadar. Yani biz medeniyeti yıkılıp kurulan bir şey olma döngüsünden çıkarana kadar, bu kaderi yaşamaya devam edeceğiz.

• Yani neymiş; ya içindeymişsin çemberin, ya da dışında yer alacakmışsın.

• Bunlar hep **Roma İmparatorluğu**'nun başının altından çıktı aslında. Adı ne olursa olsun, kaç kere yıkılıp kurulmuş olursa olsun, bu yaşadığımız hala **Roma**'dır, **Bizans**'tır; **emperyalizm** köklerini **İngiltere**'den değil, **Roma**'dan alır. Bak yağmurlar bile Balkanlar üzerinden, batıdan, Roma'dan geliyor bak...

• Ailecek bir meteoroloji ağı kurduk. Yaz sezonu dolayısıyla ben **Edirne** ili sınırları içerisinde, **Yunanistan** sınırındayım; annem **Kırklareli** sınırları içerisinde, babam da İstanbul'da. **Balkanlardan** gelen fırtınayı, yağmuru önce ben görüyor, anneme bildiriyorum; o da oradan babama iletiyor. Edirne il sınırından giren yağışın İstanbul'a ulaşması, rüzgarın hızına bağlı olarak 2 ya da 3 saat sürüyor. Yani ben size **yağmur geliyor kaçın** dediğimde şehri terk etmek için 3 saatiniz var. Bence gayet iyi bir süre. Siz bilirsiniz.

• İstanbul'da kıyamet filmi sahneleri yaşatan son yağışın Yunanistan sınırından girişini bizzat izledim. Simsiyah yağmur bulutu, **Independence Day** filmindeki devasa **Ufo** gibi giriş yaptı batıdan. Yarın bir gün o bulutun içinden kafamıza kavun kadar buz topları atan **elyın** görüntüleri çıkarsa hiç şaşırmayacağım inanın.

• Geçtiğimiz sene bilim insanları küresel ısınmada geri dönülemez eşiği geçtiğimizi ve bundan sonra bu eşiğin geçildiğini neredeyse her yağışta ve her sene üst üste hissedeceğimizi söylemişlerdi. Doğa da bilim insanlarını haklı çıkarmak istercesine Çin'den İstanbul'a kadar dolu bırakıyor üstümüze. **Spoiler vermek gibi olmasın**, ama bunlar daha iyi günlerimiz canlarım.

• Donald Trump'ın **Paris anlaşmasını** imzalamak istememesi ve **küresel ısınma yok ki ehehe** gibi açıklamalarda

bulunması, demokrasi adı altında popülist politikaların ve politikacıların dünyaya verebilecekleri hasarın fotokopisi gibi. Misal ben **Sultaniçe** muhtar adayı olsam ve **bence yer çekimi diye bir şey yok ya, bunlar hep ekonomimizin gelişmesini istemeyen batının oyunları** falan desem, iyi mi olur.

• **Yer çekimi yoktur, suyun kaldırma kuvveti vardır** desem, bütün tatil beldelerinden birinci çıkarım bence. Gülmeyin. Bendeki politik zekayla adam Ameriga'ya başkan oldu.

• Noluyor sonra; **Donald Trump** gibi bilim yoksunu adamlar, televizyonda **dünya yuvarlaksa uçakların gökte dururken bi yere varması gerekmez mi, demek ki dünya yuvarlak değil**

diye tartışma götüren adamların ülkesini **medeniyet** için bombalıyor. Neymiş yani, bütün yollar Roma'ya çıkarmış.

• Yaz boyunca **Edirne** sınırlarındayım dedim ya, burada **Enez**'de, hatta **Keşan**'da insanlar pasaport almışlar; zırt pırt **Yunanistan**'a giriş çıkış yapıyorlarmış. Öyle gezmek için falan değil yanlış anlaşılmasın; **rakı almak için**. Çünkü hemen 15 km ötede rakıyı yarı fiyatına alıyorlarmış. Gidip birkaç büyük alıp geliyorlarmış, bittikçe gene gidiyorlarmış. Bence güzel hesap. Buradan Yunanistan kuş uçuşu 10, arabayla 15 km zira.

• Stephen Hawking, geçenlerde **uzaylılardan mesaj gelirse cevap vermeyin** demiş. Trip atalım uzaylılara istiyor. **""Görüldü""** olsun, ama cevap yazmayalım. Bence de işe yarayabilir. Çünkü şahsen ben olsam böyle tiynette bir ırktan uzak dururdum. Gerçi helak etmeye geliyorlarsa, trip atmanın çok işe yarayacağını da sanmıyorum. Tabi kafamıza bulut içlerinden kavun kadar buz muz atıyorlarsa, onların da ne tiynette oldukları meydanda.

• Geçenlerde **Kiev**'de yaşayan bir **Amerikalı** ile tanıştım. Benim Türkiye'de yaşadığımı öğrenince **ay nasıl yaşıyorsunuz** orada dedi. Ben de sıcaklıkları söylüyor sandım ve **ya kışın güzeldir ama** falan diyorum. Adam yok onu demiyorum ya, Tayyip Erdoğan falan dedi. **"Tayyip Erdoğan falan" mı? Bak böyle konuşma beş yıldan başlıyor ha** dedim. **Adalet var mı yok işte** dedi. O gün bugündür konuşmuyoruz.

• **Adalet Yürüyüşü** güzeldi, yürekliydi, gürültülüydü, ses getirdi, bir kesime ses oldu; oldu olmasına ama, orada kaldı işte. Benim de en çok korktuğum buydu, devamının gelmemesi. **Kılıçdar**'ın o manifesto gibi konuşmadan sonra daha cesur ve aktif bir politika izlemesini beklerdim. Hala bekliyorum. Umarım orası son durak değildir, çünkü benim gibi bekleşen çok insan var.

Her şeyi dışarıdan alıyoruz ama ürettiğimiz betonu satabileceğimiz bir ülke bulamıyor olmamız bence üzücü.

• Bir başka manifestoya da **Ahmet Şık** imza attı. Savunmasını okurken kalbim kelebek gibi pırpır uçacaktı neredeyse. Günümüzde sevgiliyi asıl ayrıldıktan sonra tanıyorsun ya, aydının aydınlığını da maalesef tutuklandıktan sonra görüyorsun.

• **Merve Kavakçı** büyükelçi oldu. Bu bize hiçbir şey anlatmıyorsa bile, birilerinin hiçbir şeyi unutmadığını anlatıyor. Nasıl hesaplayarak adım atıldığını ve nasıl sembolik oynandığını. İşte bu yüzden korkutucu zaten.

• Cumhuriyet davasının basın bayramına denk gelmesi ay nasıl tesadüf, nasıl da aaa nasıl öyle olmuş ahaha değil mi.

• Lojistik alanında çalışan bir arkadaşım var. Fransızca biliyor ve o nedenle Fransa'dan gelen mallar departmanında çalışıyor. Sadece Fransa'dan mı taşıyorsunuz dedim de, **olur mu Almanya, genel olarak Avrupa, Amerika, Asya, hatta Mozambik'ten bile geliyor** dedi. Ne yalan söyleyim Mozambik'ten ne alıyor olabiliriz çok merak ediyorum. Afrika'dan bile geriyiz bıkbıkbık anlamında değil ya, gerçekten merak ediyorum.

• Almanya dedim de, aklıma geldi; **Almanya ayağını denk alsın**.

• Bu sırada Almanya'da... Dizel araçlar yasaklanıyor. Devlet, "**insan sağlığı sürücülerin kişisel çıkarlarından önce gelir**" demiş. Yani bunu artık kesin bizi çıldırtmak için yapıyorlar, başka açıklaması olabilemez.

• Her şeyi dışarıdan alıyoruz ama ürettiğimiz betonu satabileceğimiz bir ülke bulamıyor olmamız bence üzücü.

• Avrupa; temiz enerji, elektrikli araba, kendi elektriğini üreten yol, şehrin temizlenmesinde arı çözümü falan derken açık ara bi **ütopyaya** doğru yollanıyor. Yollanıyor yollanmasına ama, gezegenin kalanından uzay mekiği gibi kopup ayrılamayacağını da bal gibi biliyor. E yani keşge dünyanın kalanını karıştırmayı da bıraksalar aslında değil mi.

• MEB, **Ensar Vakfı** ile beş yıllık protokol imzalamış. Beş yıl boyunca vakıf MEB ile ortak çeşitli sanatsal ve sportif faaliyetler düzenleyecekmiş. Tür: Korku, psikolojik-gerilim, dram. Puan: 9,4.

• Rihanna üç-beş kilo almış galiba, magazin programında **100'e 10 kala** diye verdiler geçen gün. Çogafedersiniz de yuh yani. Keşge bu muhteşem yorumlarınızı Rihanna da duysa da, size o koca kara kıçıyla bi güzel gülse.

• **Kadıköy**'de kadınlar **kıyafetime karışma** eylemi yaptılar. Gerçekten de hala böyle bir şeyin eylemini yapmak zorunda olmamız ne acayip ya. Bazen çıldırasım geliyor da, lakin sırf bağzı maçoları gobartmamak için çıldırmıyorum.

• **IŞİD** sanıkları bir bir tahliye ediliyormuş, hatta bu tahliyelere itiraz da edilemiyormuş. Bir yanda birer birer salınan IŞİD sanıkları, bir yanda kıyafetime dokunma diye eylem yapan kadınlar. Tablo net aslında. Bilmiyorum.

Kadınların memeleri erkeklerin meselesi olmayıncaya kadar, feminist mücadele şart. Hem de en bi morundan.

• **Maçka Parkı**'nda bir kadına özel güvenlik "**memelerini açamazsın**" demişti. Kadınların memeleri erkeklerin meselesi olmayıncaya kadar, feminist mücadele şart. Hem de en bi morundan.

• Ağustos ayında bir ya da iki tane daha dolulu yağmur, bir haftalık cehennem sıcakları ve de bir haftalık meteor yağmuru bekleniyor. İstediğimiz şıktan başlayabiliyorsak, ben meteor yağmurunu seçip diğer şıkları boş bırakmak istiyorum.

• Herkese bol meteor yağmurlu bir Ağustos dilerim. Ayrıca benim gibi Ağustos doğumluların doğum günlerini kutlar, Aslandaşlarıma cesur bir yeni yaş dilerim.

Barış Kültürü Eğitimle Kazanılır...

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu
sengul@hablemitoglu.net

Maria Montessori; ***"çocuk evrenseldir. bütün çağlarda var olmuştur ve zamanın sonuna dek var olacaktır. Tarih öncesi çocuğu, orta çağ çocuğu diye bir şey yoktur. Gerçekte tek bir çocuk vardır. Bütün çağların, bütün ırkların çocuğu, törelerin varisi, kültürün temel taşı, tarihi kuşaktan kuşağa aktaran ve barışın yolunu açan çocuktur."*** der. Dünya barışı için çocukların umut olduğunu söyler. "Savaşların içinde en insanlık dışı olanının ortasında barış ve insanlık için çalışıyoruz. Şu anda gözlerimizi gelecekte dünyanın bütün umutlarını bağladığı o küçük çocuğa çeviriyoruz." derken 2. Dünya Savaşı'nın yakıp yıktığı Avrupa'da barışçıl çocuklar yetiştirmek barışın eğitimle kültüre dönüşebileceğini savunmuş, çalışmalarını sürdürmek için mücadele etmiştir.

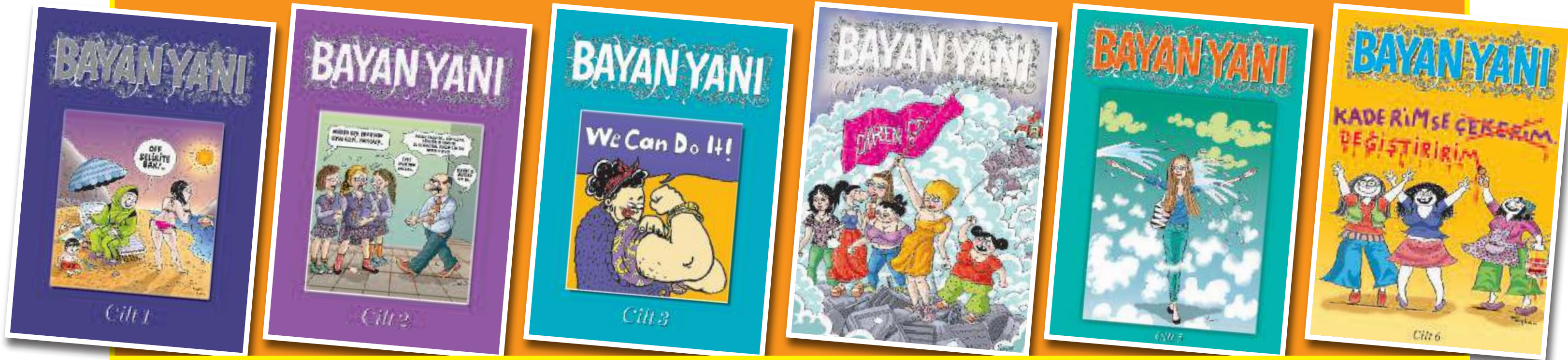
Bugün artık hepimiz çok iyi biliyoruz ve içinden geçtiğimiz çağda en sıcak şekilde yaşıyoruz; barış savaşın olmamasının da ötesinde bir şey. Öyle ki, korunması ve geliştirilmesi için özel ilişkiler, iletişim, davranış ve tutumlar gerekli. Barış, toplumun tüm bireylerinin birbiriyle daha eşit ilişkiler içinde yaşaması için sosyal etkileşimde eşitlik yaratır. Şiddetin ve adaletsizliğin olduğu, özgürlüğün olmadığı yerde barış olamaz. Yeryüzünde negatif ve pozitif olarak iki tür barış vardır. Negatif barış, militarizm, savaş ve terörizmin yanısıra diğer şiddet şekillerinin sonlanması ile gelişen/yaşanan durağan(resilence) süreçtir. Montessori, çatışmaların, ölümlerin ardından yaşanan bu süreci; değerli sanat eserleri ile dolu bir müzenin bombalandıktan sonra yeniden inşa edilmesi için uğraşmaya benzetir. Ve, kaybedilen o değerli eserlerin böyle kurulan bir barışla tekrar yerine konamayacağını, bu nedenle barışın bir kültür olması gerektiğini belirtir. Dolayısı ile insanlar, barış bozulduktan sonra çatışmanın durdurulmasına, ateşin söndürülmesini gerektiren becerilerin kazanılmasına dayanan pozitif barışı sağlamak için sosyalleşmelidirler. Bu da ancak çocukken gerçekleşebilir. Pozitif barış, insanların sağlıklı ve daha özgür, güvenli bir biçimde yaşamasına katkıda bulunan kültürel, politik ve ekonomik uygulamaların varlığı anlamına gelir. Toplum pozitif barışı, şiddeti azaltarak inşa eder. Yeni dünya düzeni barışın her iki boyutunun birlikte tartışılmasına neden olmaktadır. Öyle ki, pozitif barışı zedeleyen negatif barışa savaş, çatışmalar, şiddet, düzensizlik, isyan ve istismar gibi insan yaşamına kasteden koşulların sona erdirilmesi ile ulaşılır. Pozitif barışın negatif barışı ortaya çıkaran koşulları azaltma potansiyeli vardır.

Bu karşılıklı bağımlılığın yaşama geçirilmesinde 3 yol izlenebileceği belirlenmiştir;

√ Barışı içselleştirmek için eğitim,
√ Barış için eğitim,
√ Yaşam boyu eğitim süreçlerinde barış için eğitim yolu ile "barış kültürü"nün inşa edilmesinde temel olduğu bilinmektedir.

Barışı içselleştirmek için eğitim; sosyal adalet, hoşgörü, cinsiyet eşitliği, okur-yazarlık, yaşam kalitesi, insan hakları, güvenli çevre, insan güvenliği, ahlak, baskı, farklılık, çatışma gibi sosyal politikanın temelinde yer alan konuları ve çözüm önerileri ile ilgili barış ortamını etkileyen fikirlerin ve bilgilerin toplanmasını ifade etmektedir. Barış için eğitim; insanların bu konudaki ideoloji, değer, tutum, ahlaki standartlar, ötekine karşı duyarlı olma ve geçmişe dönük düşmanlığı zayıflatan yeni algıların işlenmesi demektir. Yaşam boyu eğitim süreçlerinde barış eğitiminin; bilgelik, akıl, işbirliği, demokrasi, maksimum insan potansiyeli ile yaşam koşullarının eleştirel yönden farkındalığını kazanmak için çaba harcayan insanların bir araya gelmesini sağlayacağı ön görülmektedir. Eğitim, belirsizliklerle dolu dünyada insanların gelecekleri ile ilgili sorumluluk hissetmelerini sağlamaktadır. Eğitim; insanların kendi sınırlılıklarına duyarlı olmalarına yol açarak sorumluluk ve güven içinde yaşamak için öznel kapasitelerini, yeni ve daha önemli bilgi ve kavramlar uğruna ön yargı ve algılarını değiştirmelerini sağlamaktadır. Bunun ülkeleri yöneten hükümetlerdeki yansımaları ise, daha da eşsizdir. Çünkü bu durumda karar mekanizmalarındakiler ülkelerindeki yurttaşların daha sağlıklı, güven içinde ve özgürce yaşaması için mücadele etmeyi bir saygı ifadesi olarak gören, bi rsiyaseti, barışçıl bir insan olmayı vazgeçilmez bulan eğitilmiş insanlar olacaklardır. Yine Maria Montessori'ye kulak vermeli derim; ***"çocuklar çocukluklarından itibaren çevrelerindeki insanları dünyayı keşfetmek için bir yardım kaynağı olarak görmeye alıştırılırlarsa, farklı ırklardan ya da dinlerden insanlara ürkek ya da düşmanca tavırlar takınmaya yönelmezler..."*** Ve, Hitler döneminde Nazi Almanya'sında Montessori okullarının yasaklanarak kapatıldığını hatırlatmak isterim...

Kaynak: *HABLEMİTOĞLU, Ş., 2009. Neoliberalizmle Çatışan Sosyal Politikanın Evrensel Rüyası: "Barış Kültürü". Sosyal Politikada Güncel Sorunlar, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayın No: 596, Yay. Haz.lar: P. Esin, İ. Savcı, Ş. Gökbayrak, M.E. Kart ve F.Y. Akkaya, Sosyal Politika Araştırma ve Uygulama Merkezi, Ankara Üniversitesi Basımevi, Ankara (s: 257-274)*

Bayan Yanı ciltleri kitapçılarda ve gazete bayiilerinde

Kötü Kız Berna

Ramize Erer

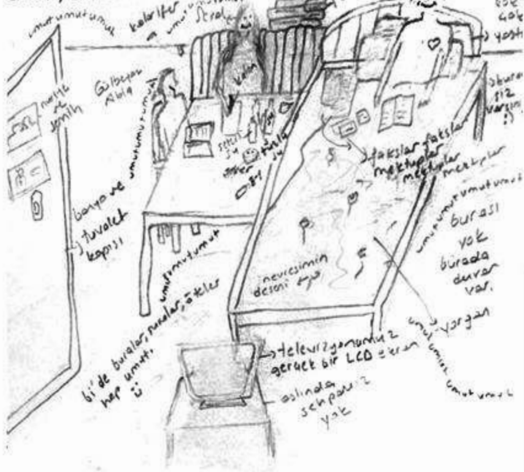

Sn. Nuriye Gülmen Sincan Cezaevi - Kadınlar Koğuşu...

Bugün açlık grevinin 95., tutsaklığın 19. günü. Yine Sincan Kadın Kapalı Hapishanesinden, C-1 Hücresinden: demir, beton ve duvarların arasından açlığın koynundan; Gülbeyaz ve Seval Hanımefendilerin refakatinden bildiriyorum efendim: Umut, bu sabah da bizimleydi.

Burası benim yattığım hücre. Sizin için çizdim. (Umarım fotoğraf halinde yazılar görünür.) Geçen hafta yazdığım mektupta fotoğraf meselesine son anda değinmiştim. Fotoğraf çekilmemize engel oluyorlar. Ben de fotoğraf gönderemiyorsak, resim de mi çizemiyoruz, dedim ve yukarıdaki şaheseri yaptım. Çok tatlı oldu bence. Eksikleri var. Kıyafet dolabını çizemedim. Bir de hücreden balkona açılan kapıyı ve pencereleri.

Kolumda ve boynumda çok şiddetli bir ağrı başladı. Yazı yazmak çok yoruyor. Bırakmak durumunda kaldım.

İddianame geldi. Çarşamba postasına ayrıntılı yazarım.

Faks ve mektuplarınız geldi. Merve! Mektubunu aldım. Yazabilecek miyim bilmiyorum. Ama sen bana yine yaz, olur mu? Fotoğraf gönder. Çizimlerine bayıldım. Ve elbette, seni özledim.

Pınarcım faksın gelmedi. Mektubunu aldım. Yenisini bekliyorum. O kadar hasretle bekledim ki mektubunu, yenisi için çok bekletme.

Sağlık durumumdan bahsedip bitireyim: Ağrılarım çok şiddetlendi ve arttı. Bacaklarımda ve kollarımda karıncalanma, iğne batması ve seyirme başladı.

Hücre içine tekerlekli sandalye istedik. Verdiler. 5-10 dakika kadar, havalandırmaya, güneşe çıkıyorum.

Unutmadan! Fotoğraf gönderiniz efendim mektuplarınızla beraber. Bir de direnişle ilgili haberler, yazılar, röportajlar. (Bizim göremeyeceğimiz yazıları elbette daha çok sosyal medyada kalanları) Şimdiden teşekkürler.

Özlem, Ayla, Nurcihan Abla, Naim Abi fakslarınızı aldım. Sizi çok seviyorum. Mektuplarınızı bekliyorum.

Herkese en direngi selamlarımı gönderiyorum. Çarşambaya yine yazacağım!

Aynı gökyüzünün altından,

Umut ve hasretle

Nuriye

Sevgili Nuriye,

Öncelikle; Bizlere yolladığın mektubuna gecikmeli cevap olduğu için kusura bakmazsın umarım. Lakin tahmin edebileceğin gibi bizler de dışarda olmamıza rağmen hayatla aramıza çekilen pek çok görünmez duvarı aşmaya çalışırken helak olmuş vaziyetteyiz.

Bu söylediğimden, senin direkt üzerine örülen duvarları bizimkilerle benzetilerek önemsizleştirdiğim sonucunu çıkarmazsın umarım. Hepimiz biliyoruz ki; sen o görünmez duvarları, en önce basını çarpıp farkeden ve aylarca vura vura kanattığın alnınla kırmızı işaretler koyarak bizlere duvarın varlığını anlatmaya çalışanlardansın. Bu çaban değil mi ki zaten, bugün senin üzerine utanmazca ikinci bir duvar örülmesine sebep... Ama bil ki Nuriyecim, etrafımıza ve aramıza örülen her bir duvarla, "bir organ işlevini kaybederse diğer organlarınki artar" misali, sen gözümüzden ırak edilirken kulaklarımız uğuldayana, burnumuz sızlayana, kalbimiz acıyana kadar seni daha çok duyuyor, hissediyoruz...

Sana reva görülenle birlikte daha binlerce akademisyenimizi bir nevi yaşamdan ihraç eden, seçilmişlerimizi, gazetecilerimizi tutsak kılan, cezaevlerine sığdıramadığı geri kalanları da 'Denetimli Serbestlik' icadıyla olduğu yere hapsediveren adaletin imitasyon olduğu şuuruyla gerçekleti "ADALET" yürüyüşü ve mitingi. Ve Ankara-İstanbul karayolunda insanlar, karayollarının değil ellerinde taşıdıkları 'Nuriye ve Semih için de Adalet' tabelalarıyla istikamet kaydetti anacım, bunu bil...

'İnsan Hakları Anıtı'nı sorarsan; O, cehalet hayranı rektörler ve 'Evrim'i inkar eden biyolog dekanlara inat okumaya devam ediyor merak etme... Genlerini ondan alanlar da aynı inatla, polisin kendilerini çırpıştıracağını bile bile hergün senin yerine nöbete gelmeye devam ediyorlar.

Bu mektubu bütün duvarların dışında okumanı umarak satırlarıma son verirken senin ve Semih'in bir an önce sağlığınıza ve işinize kavuşmanızı diler, o ışıklı gözlerinizden öperim...

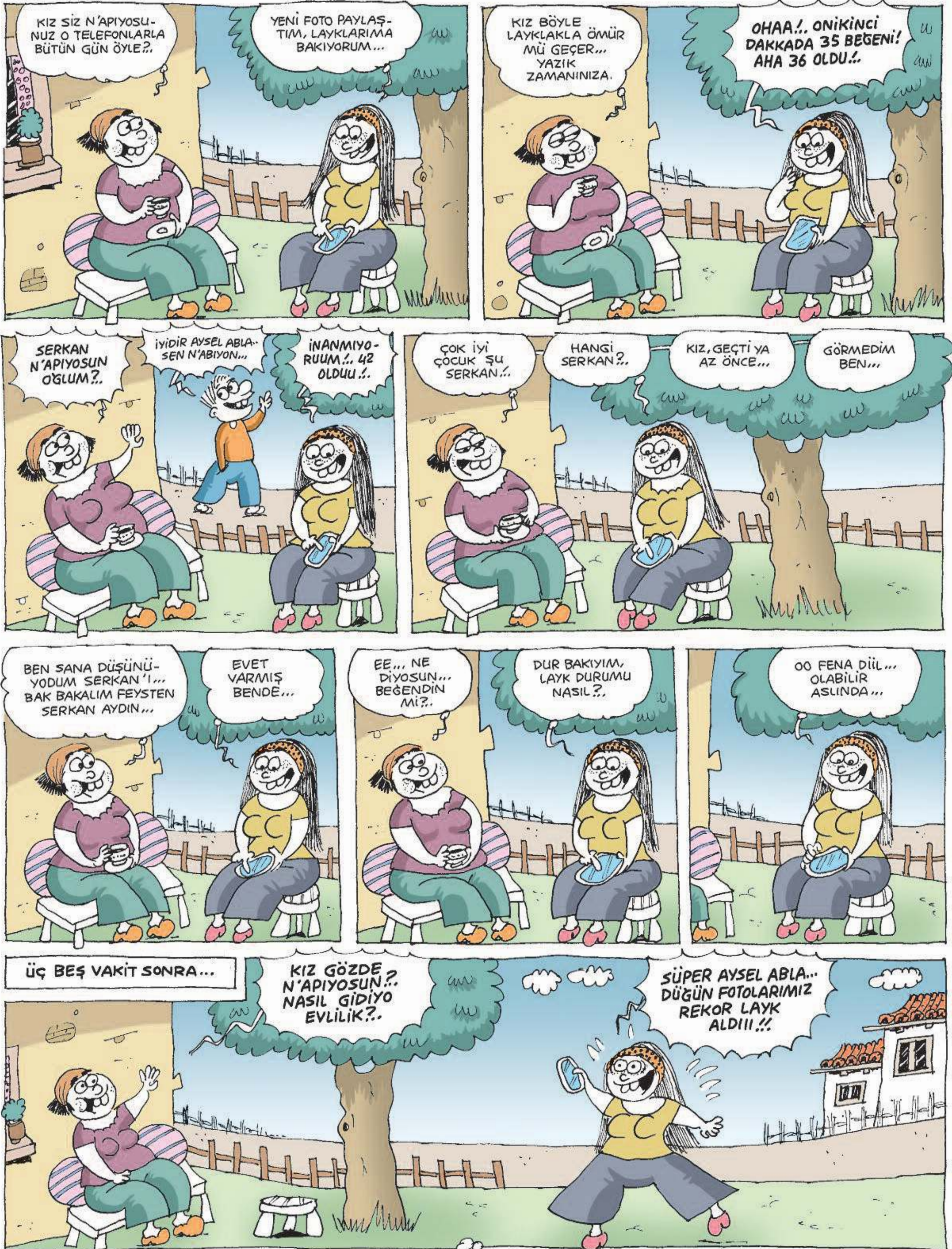

(not: Gülbeyaz ve Seval'e de sevgiler, selamlar. Sana değen elleri, yürekleri dert görmesin.)

GÜNAY BAZAK

Layk Aşklar

feyhan güver

Otoerkil Aile

– Abii... Hayırdır, ne o surat? Limonlu dondurma topağı gibi sapsarısın...

– Sıkıntı büyük Sıdıka... Arabo... Hüyy... Sıdıkağ... Çızdım... Bittik... Bitk... Sıkıntı... Sıkıntı büyük, ühühünn...

– Hii aman Allahım... Babamın arabasını çarptın di mi?... Dedik sana elleme şu herifin arabasını diye... Şimdi uğraş dur adamla... Hadi, otur şööle de sakinleş biraz... Sana bi şey olmamış ya, gerisi mühim diil...

– Aynen... Yok ama ya "aynen" diil ya. Nası "bi şey olmamış" ya? ... Bitmiş bi insanım ben artık Sıdıka. Adam daha yeni almıştı Doblo'sunu. Biliyosun babam arabası için yaşıyo Sıdıka. Çarptığımı anlayınca, beni direklere asar, kemiklerimi sıyırır, omurlarımı emer, kanlarımı içer.

– Gidip mezbahaya inek alalım, önden onu parçalasın, rahatlar bari... "Canavar ruhlu baba oğlunu nasıl parçaladı" birazdan...

– Sen de dalga geçme insanla kız... Çalıştır kafanı, bi şeyler yap noolur. Hadi Sıdıka, sen ailemizin en zekî ferdisin. İstersen seni yalnız bırakıyım, hatta arzu edersen çık git bi kafede otur. Görmezlikten gelirim. Yeter ki dönüşünde "Sıkıntı yok Samim" de, "Her şeyi hallettim, o iş bende" şeklinde efsane bir çözümle gel. Bana anlat, ben de "aynen" diyim... Hayat normale dönsün: Efsane... Aynen... Sıkıntı yok... Hadi karşim...

– Yazık, şokta herif, olan beyni de gitti ne dediğini bilmiyo... Hişt abi, kaza nasıl oldu onu felan anlat istersen, açılırsın... Hadi...

– Alaçatı'ya kavgaya gidiyoduk. Bi mekanda arkadaşa terbiyesizlik yapılmış. "Toplaşıp gelin kanka" diye telefon edince kaavenin önünde konvoy olduk, bayraklar ellerde kornaya abanıp...

– Anlıyorum... Çok hasar var mı peki arabada abi?

– Sağ sinyal çatladı... Öndeki Modifiye Şahin aniden durunca kazıkladım, benim araç kaydı, çöp variline kodum... Belki de babam farketmez... Hıı? Ne dersin kız?

– Nasıl farketmez, adam sabahları arabasını yalayarak yıkıyo... Cık... Naapsak ki... En iyisi babamın dikkatimi dağıtalım... Sen, mahsusçuktan, travesti olmak istediğini açıkla, ben de HERO tişortü giyip"mahalledeki nalburdan hamileyim" diyim... Herif şoka girsin, soora yavaş yavaş söyleriz...

– Olmaz ööle şey Sıdıka... Ben nalburdan hamile kalamam...

– Ben kalıcam salak! Sen travesti olmak istediğini sööliycaksın...

– O da olmaz... Nalbur travesti olsun...

– Nalburun cinsel seçiminden babama ne? Öz oğlu bööle bi açıklamada bulunursa bi an için dikkati dağılır... Sonra, "Sıkıntı yok" dersin, tam bir erkek olduğunu fakat arabayı çarptığını söylersin... Ferahlar... Ve "Buna da şükür" diyerek, "oğlum benim yiğidim", şeklinde seni bağrına basar, arabayı felan unutur...

* * *

– Ben... Öhö... Ben ameliyatla nalbur olmak istiyorum baba... Kızkardeşim ise...

– Doğru sööle şunu abi... Hâlâ ezberleyemedin... Birazdan babam gelicek, hadi gayret et biraz...

– Taam kız... Baba ben, ameliyatla kızkardeşim olmak istiyorum... Sıdıka da hamile, bir nalbur doğuracak... Hay aksi... Bööle de diil... Zıçtım ben...Var ya, sıkıntı çok büyük Sıdıka Bayaa bi zıçtım, büyük zıçtım...

– Ay yazık sana iyice kafan durdu be abi... Otoerkil bi toplumda yaşıyoruz... Arabası babanın herşeyi... Sürücek açık yol, kitleyip koyucak yer olmayan ülkede deli gibi her Türk ailesi araba almaya ve onun için yaşamaya çalışıyo... Sen niye ellersin ki herifin en kıymetli mülkünü... (Zırr) Kapı çaldı... Geldi işte... (Zırr)

– Ühün... Ben... Ben nalburum... Ben bi... Çarptım... Kandırıldım... Rabbımın huzurunda... Ve...Eööö... Kıskanıyorlar...

– Aaabi... Müjdemi isterim, gelen sokağın başındaki kuruyemişçi Adnan'dı Bizim arabaya durduk yerde bi beton kamyonu çarpıp kaçmış... Yaşadık... Babam senin çatlağı farketmez bile... Verilmiş sadakamız varmıış, ay Allah korudu hepimizi... İhihink...

İPEK ÖZSÜSLÜ

PELİN "OBUR DÜNYALI"

EX'TENTANELER PAPARAZZİYE

raziyeicoglu@gmail.com

Raziye İçoğlu

• Şu kısacık hayatta, çok geç olmadan sevmediğiniz EX'e, onu sevmediğinizi söyleyin...

• Ergen yaşta anne evinden ayrı eve çıkarken özgürlüğünü ilân ettiğini sanırsın. Ama esas özgürlük EX'ten boşandıktan sonra gelen özgürlüktür. Ve bazen boşandıktan sonra anne evine geri dönmek bile bu özgürlüğün büyüklüğünü hafifsetemez...

• EX evliliğimin sonucunu belirleyen ya bir kadın olacaktı, ya da bir şans... Şansım yaver gitti, EX bir kadın buldu ve ikisi bir arada EX kurtuluş oldu..

• Kendini karısını aldatarak kanıtlamaya çalışan EX'e senden hiçbir **halt** olmaz dememiştim ki, sadece EX'ten hiç bir **halk** olmaz dedim…

• EX ile evlendiğim nikâh dairesinin karşısında boşanmıştım. Sektör öyle bir hâl aldı ki, nikâh dairesi karşısında adliyeler var, evlenip karşıya geçip boşanıyorsun.

• EX'ten kalan son para ile temizlik seti alışım nasıl bir psikolojidir Acaba? Şu gün olmuş, hâlâ çözebilmiş değilim.. Ya da neden aldatılmışlığımın cevabı mı? Ya da beni bu hale getiren nedir?

• Her sabah zorla uyandırdığım, kör karanlıkta kahvaltısını ve beslenme çantasını hazırladığım EX, beni uyandırmaya kıyamadığında aldatıldığımı anlamıştım.

• Evliliğim ilk yıllarında babam elektrik işlerimi yapmaya geldiğinde, işleri bitince, sanki birlikte tamirat işine çıkmışız gibi; **"hadi eve gidelim"** derdi. Bir kız babası olarak EX ile evliliğimi kabullenmemek mi, yoksa geleceği görmek miydi Acaba?

• Sadece erkeklerin çalıştığı satış temsilciliğine kadın elemanlar aldılar ve şirketteki erkeklerin şakülü kaydı. EX evli olmasına rağmen kıyafetlerine çeki düzen verip kadınlara hoş görünme çabasına geçti. Birbirlerine yemek fişi borç bile vermeyen erkekler, kızlara yemek ısmarlar hale geldiler. Sadece takılacaklarını düşünerek flörtlere başladılar ama hayaller flört, gerçekler evlilik. Ve hepsi sağlam evlilikle sonuçlanırken biz EX olduk…

• EX'lerin süprizleri filmdekiler gibi değildir, eve girdiğinde yazılmış oraya buraya yapıştırılmış notları değil, ortalığa saçılmış kirli çamaşırları, bulaşıkları, lekeleri takip ederek kocana ulaşabilirsin.

• Bilseydim zayıflama ve sağlıklı beslenme diyetini imtina ile uygular mıydım hiç **EX**'in?

1400 KALORİLİK DİYET

• EX'i seven seni sevmiyorsa, zaten siz de EX ile birbirinizi sevmiyorsunuz ve EX de seni sevmiyor demektir...

• EX'in parası ile alınan elektronik cihaz aynı kendisi gibi. Alındığı günden beri problem çıkarttı, en sonunda cozuttu ve EX oldu...

• EX'i çok iyi bir şey zannedip, **EX-MAN** kahraman karakter gibi kendini benzetenler var. **"EX'e benziyorum, EX bana benziyor"** diye E-postama yazan erkekler var...

• Eskiden **"Kocan seni aldatıyor, imza bir dost"** klişesi vardı.. Şimdilerde kocan seni bir dost ile aldatıyor ve aldattığını itiraf edip EX olarak bu istihbarata kendisi imza atıyor...

Evlensel Meseleler

• Şu evliliğe **"dünya evine girmek"** demiyorlar mı bir de? İnsanın başka gezegene kaçası geliyor…

• Erkek zayıflama diyeti yaptıktan sonra aldatır ve boşanır, kadın aldatıldıktan sonra boşanır ve zayıflama diyeti yapar..

• İkili ilişkilerin uzun ömürlü olması değil, işlevinin ömürlük olması önemli….

Kadın Yanım

• Bir zamanlar sahneye çıktığımda, röportaj fotoğraflarını çeken ekip dedi ki; **"biz sizi çekmeye her zaman koşarak, büyük bir istekle geliriz. Çünkü sizde hiç kapris yok, şuradan çek, buradan çekme diyen diğer kadınlar gibi değilsiniz"** ..

İşte o an anladım ki; bir dahası olmayacaktı, çünkü bu işlerin baş şartı bu kapris denen şeyleri yapmaktır, yoksa tutunamazsın...

• Mizah dergisinde olmam ile hiç alakası yok. Kendimi bildim bileli güldürmek mecburiyetinde hissederim. Kötü hissettireceksem kimsenin karşısına çıkmak istemeyecek kadar, sanki varoluş sebebim bu sanırım.. Bu sebepten daima ötelenmişimdir. Gülmek istemeyen, **Dert Sever** insanlar var... Gülerlerse dertleri ikinci plana atılacak sanırlar...

• Ev kadını asla eve yemek ısmarlamak istemez. **"madem ki masa hazırlayacağım, niye para vereyim? Gider lokantada önüme masa hazırlattırırım"** mantığındadır. Ve ayrıca dışarıda yemek yendiğinde o yemeği saymaz, eve gelince ailesine yeniden mükellef bir sofra kurar..

• Bankta oturan iki kadının konuşmalarına kulak misafiri oldum; **"Artık bu ceketi yıkayıp yıkayıp giyeceğim. Biopsiden sonra dünyanın ne kadar yalan olduğunu anladım. 7500 liraya almıştım.'**' .... Bence **"Tabi,tabi"** diyen arkadaşı da, kendisi de dünyanın ne kadar yalan olduğunu hâlâ anlayamamıştı.

Ananeler

• Ertesi günlerde, her şey ters gittiğinde Anne evine dönemesen bile, **anne evi ayarları**na dönebilmelisin…

• Anneanneme ziyarete gidildiğinde, aylarca görmemiş olsa bile; **"ecük şu el, ayak tırnaklarımı kes, çenemdeki kıllar al"** derdi. "Merhaba, hoş geldin" yerine …. Anlayışla karşılıyordum, yaşlandım ve daha çok anlayışla karşılıyorum. Anlayamazsan yaşlılıktan çok uzaktasın demektir…

Sokak Tepik

• **"Mesaj atmış bağa, sanki ben okula gediyom"** dedi otobüsteki adam. Yani okuyamazmış mesajı, yani okuma yazması yokmuş. Kızı mesajı okurken de sordu; **"yanlış binmedik demi Sümeyre gızım?"...** Sanırım ki her hanenin Sümeyremsi bir kızı var..

• Sokakta şarkı söyler gibi ilahî okuyarak dolaşan genç delikanlı gördüm..

Erkek Tepik

• Erkekler işsiz ve fakirken evlenme teklif ederler, işleri ve paraları varken aldatarak karılarına boşanma teklif ettirirler…

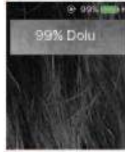
• Flörtteyken her aldığı müjdeli haberde kız arkadaşını öper, yemeğe çıkarır, kutlar. Evlenip karısı olduğunda her söylediği şeyde, küfreder, **"Çabuk sofrayı kur"** der ve karısını döver. Kadın şaşkındır, oysaki bu haberi sevgiliyken verse öpülecek, yemeğe götürülecekti…

Sanal Tepik

• Sanal arkadaş listesinin tamamı kadın arkadaşlardan oluşan erkeklerden daha çok korkuyoruz...

• Eski arkadaşlarını, ilk okul arkadaşlarını, tanıyor olabileceği kişileri değil, hiç tanımadığı kişileri bulmak için sanalda dolanıyorlar. O bazıları, zaten arkadaşlarını bulmak isteselerdi hiç kaybetmezlerdi ki…

• Bir kişi sanal duvara telefon numarasını yazıyorsa bu büyük tehlike içeren durumdur ki, hiç aranmaması gerektiğinin belirtisidir…

• %99 DNA'yı kabul ederim, ama elektronik cihazda %99 şarjda dolmayan %1 kısmı hiç kabullenemiyorum, **"şarj çok boş kaldı"** diye düşünüyorum...

• Kumandasız günlerde yattığı divandan televizyonu kapatmak için üretilen sopa, şimdiki selfie çubuğundan çok daha özel bir tasarımdı… Işık anahtarını kapatmak için fırlatılan terlik, top hiç kişi ayırımı yapmazdı, ama şimdi akıllı cihazlara illâ parmağınla dokunmalısın ki seni tanısın...

İnsan Tepik

• Yeni biri ile tanışıldığında herkes bir ünlüye benzetilir, ben ise kiracısı tarafından hiç sevilmeyen bir ev sahibine benzetilirim daima …

• **"Ulan hayırsız, insan bir arar, sorar"** diye hatır sorulduğunda, geriye iki seçeneğim kalıyor, ya bitkiyim, ya da hayvan, ama kesinlikle insan değilim… **"Ulan yaşıyor musun sen? hayırsız"** dendiğinde, **"aramıyorsan ölmüş olmalısın"** diye düşünen aşırı megaloman biri ile ölümüne savunma durumu yaşamak zorundayım ki, öleyim kurtulayım bari…

• Sanki eskiden doğumlar daha fazla idi, bebelerin 40'ları karışırdı, şimdilerde hergün birimiz, hatta birkaçımız ölüyoruz. Lâyığınca üzülmeye yetişemiyoruz, yetmiyor günlerimiz…

• **"Bitti bu dünya"** dediğimizin üzerinden en az kırkbeş sene daha geçti. Hepimiz **dünya kazıntısıyız**….

• Güneş balçıkla sıvanmaz, ama insanların takındığı gözlük, teleskop, dürbün, mercek balçıkla sıvanabilir..

• Bazı kişiler **empati** değil **benpati** kuruyor. Kendini karşısındakinin yerine değil, karşısındakini kendi yerine koymaya çalışıyor..

• Hayatta her şeyin varsa aptal olmaya hakkın var, her şeyin yoksa çok akıllı olmak zorundasın…

• Sırf sevmediğin adam sahiplendiği için her şeyden, bazen Tanrıdan ve bazen kendinden bile nefret edebilirsin...

Yalnız Tepik

• Aldatılma olasılığının sıfırlandığı tek durum yalnızlıktır. Aldatamaz ve aldatılamazsınız…

• Yalnız insanları stepne gibi görürler hep. **"Nasıl olsa yalnız her yola gelir, her şeye koşturabilir, yaşlılara çocuklara bakabilir, çiçekler sulatılabilinir"**.. Halbuki bunları yapmamak için yalnızdır o zaten...

• **"Yalnızım"** derken; yalnızlık bir durum bildirimidir, acınası bir hal değil...

• Yalnızlık; tek kişilik dev bir ailedir...

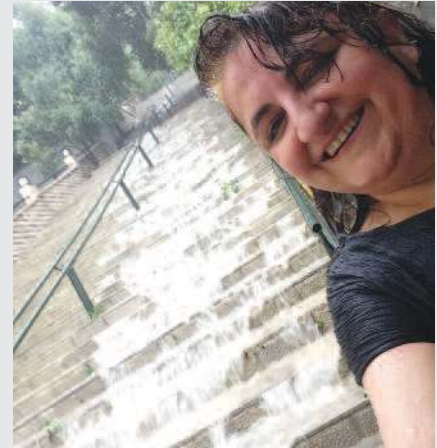
SOKAKTA MÜFREDAT GÜNDEMLİK PAPARAZZİYE

Otobüs Müfredatı

Birinci Yolcu — Otobüse bindiğinde sol yanıma oturan adam telefonda konuşuyor; **"Onlara inanma bana inan, ben ne diyosam odur. İstanbul'a iki uyarı verdi, baak üçüncüde gideriz. Sen mesajı anlamamışsın"**... Ve ara sırada önceki günkü, Temmuz yağmur felaketinin hasarlarından bahsediyor, **"arabaların üstü oyuk oyuk. Arabalara branda sereceksin, eskiden sererdik. Millet dolu yağınca battaniyeler falan sermişler"….. "Haaa.! Yağmur falan değil de yakında gemi yaparız, Nuh Tufanı Gemisi.!"...**

İkinci Yolcu — Aralarındaki konuşmalardan çözdüğüme göre, evlenip barklanıp gittiği başka şehirden, çocuğu ile anne babasına

misafirliğe gelmiş ve İstanbul'u gezmeye çıkmışlar. Boğaziçi Köprüsü'nden geçerken 6-7 yaşlarında oğluna anlatıyor.. **"bak oğlum; 15 Temmuz Köprüsü. Hani dayın çıktıya televizyonlarda.. Düşmanlara siper olundu. Eskiden Boğaziçi köprüsüydü, o sebepten dolayı 15Temmuz Şehitler Köprüsü oldu adı.."** *(RESİM 10)*

Üçüncü Yolcu — Anne Kadın, üniversite çağında iki yetişkin kızlarından birine, otobüsün en arka koltuklarına oturduğu için yüksek sesle bağırınarak seslendi... **"Kızım oturma öyle arkaya, gel.! Yanına erkek biner, sıkıştırır"...**

Sokaktan al haberi... Şehiriçi hatları otobüslerde **cihat** çoktan zorunlu müfredata girmiş, laiklik daraltılmıştı... Aynı gün, aynı otobüs ve üç farklı müfredat sakini yolcu ile...

Ağaçlar ve Çamaşır Suyu

yaseminolur@yahoo.com
YASEMİN OLUR

Toprağı çamaşır suyuyla yıkadılar. Rengi ağarmadı ama ben duydum öldüğünü. Komşu evdeki "çok temiz!" kadın balkonunu bol köpüklü deterjanlar ve çamaşır sularıyla yıkadı. Balkon kırlangıç pisliği olmuşmuş. Ev uzun zamandır kapalı kalmışmış. Uzun uzun da anlattı ben işlenen cinayetin son dakika şahidi olmuşken. Sessizce dondum. Bütün ilaçlı sular balkon borusundan aşağıdaki küçük bahçeye akıyordu. Toprak nasıl sessiz…Ben ne kadar toprak…Kadına baktım, kadın gururlu... Sitenin en titizi olmanın kendince muhteşem haliyle mütebessim... Titizliğine şahit olarak seçtiği ben şaşkın... Şaşkın ve suskun... Bir şey demeden, toprağın hâlâ canlı kaldığı yerlere rüyasında annesini ölmüş gören fakat uyandığında annesinin hâlâ yaşadığını fark eden beş yaşındaki bir çocuk gibi umutla yola koyuluyorum. Elimde bir defter ve bir kalem. Toprakla istişarem kayıtlara geçsin diye...

Gideceğim mesafe uzun... Hayat kısa... Yani aslında hayat çok uzun bir macera da ben bu macerada kısa bir yol alıyorum. "Yasemin" olarak bir süre buralardayım. Buralardayken de çamaşır sularıyla yıkanan topraklara bakarak benden sonra da devam etmesini umduğum hayata dair endişeler duyuyorum ve yürüyorum. Yürürken de yaşadığım anın coşkusuyla fark etmeyip otlayan koyunların arasına dalıyorum. Hayata dair, yaşama dair canım tüterken iki kocaman köpeğin havlamasıyla kendime geliyorum. Çoban yetişiyor da kurtuluyorum. Teşekkürümü çobanın azarlaması bozuyor. Adam haklı... Kırın ortasında koyunların arasında ne arıyorum? Toprakla dertleşmek için ıssız bir köşeye gidip can yanıklarımı üfleyeceğimi dillendirsem köydeki boş "deli kontenjanı"na beni alacaklarını düşünüp, susuyorum. Oradan usulca uzaklaşıyorum...

Yürümeye devam ederken az ileride önümden birisinin yürüdüğünü görüyorum. Yaklaştıkça yürüyenin bir insan olmadığını fark edip irkiliyorum. Merak duygum korkumdan baskın çıkıyor. Sonuçta ben bir insanım ve insan olmak bu ölümüne merak duygusunu da bünyede taşımayı gerektirir. Yola devam ediyorum ve yürüdükçe fark ediyorum ki önümde giden, kanadı kırık bir leylek... "Kırın ortasında kanadı kırık bir leyleğe ne yapabilirim?" diye düşünüyorum. Yapacak bir şey bulamamanın şaşkınlığıyla ona yaklaşıyorum. Adımlarımın hızından ürküyor ve yolunu değiştiriyor. Onu, ölüme giden mahkum hüznünü sırtına almış bir halde bırakıyorum. Yalnız ölmek istiyor. Ben öyle okuyorum...

Şimdi işte yalnızım. Ağaçlar sıra sıra... Benden önce de var olmalarının önünde selam duruyorum. Benden sonra da var olacaklarını bilmek muhteşem. Hayatın sonsuz döngüsüne hayran kalıyorum. Tohumlar fidana, fidanlar ağaca,ağaçlar ormana... diye mırıldanıyorum... Ah bu şarkıların gözü kör olsun... En yakınımdaki ağaca bakıyorum. Ne kadar canlı... "Hey dostum biz burada yabancıları sevmeyiz anlıyor musun? Şimdi elindeki defteri yavaşça yere bırak ha!" diyor bir ses. Usulca onu dinliyorum. Sonra en moda yürüyüş ayakkabılarımı eğilip çıkarıyorum. Çoraplarımı sıyırıp toprakla bağ kuruyorum. Ayaklarım toprakla bütünleşmişken ve hazır ellerim de boştayken ağaca kocaman sarılıyorum. O da şaşırıyor buna. Birbirimizi ne kadar özlemişiz... Onun varlığını kendi varlığıma katıp insanlık adına ondan özür diliyorum... Affediyor bizi ve bir şans daha istiyorum tüm çamaşır suyuyla balkon yıkayanların adına... Barışıyoruz.

Barışın verdiği mutlulukla ne kadar süre oturup notlar aldığımı bilmiyorum. Bu sefer içimdeki başka bir duygu beni ele geçiriyor. Hava kararırsa köpeklerden beni kurtaracak bir çoban da bulamayacak olmanın endişesi içimi sarıyor. Kalk diyorum kendime... Ağaçla vedalaşıyor, ayakkabılarımı giyip eve doğru gidiyorum. Koyunlar yok görünürde. Rahatça evime dönüyorum. Döndüğümde içimde barışın verdiği aydınlıkla gördüğüm her surete hoş bir selam çakıyorum. Hayat coşturuyor beni. Evde televizyonu açmış ev halkının küçük telaşeleri arasında kulağıma sesler çalınıyor ufaktan... Zeytin ağaçlarını sökmüşler, hem de binlerce... Suçluyu biliyorum ama bu sefer hangi yüzle özür dilerim ağacımdan, bilmiyorum. Tüm insan kardeşlerim adına kıpkırmızı utanıyorum. Bu sefer affı yok.

Arsız...

meltem@meltemarikan.com
MELTEM ARIKAN

Ve gündüzler kabuslarla bezenirken
Ve zaman havada asılı ilerlerken
Ve senin sözlerine güvenmişken
Şimdi sessizlik
Yalnızlığın beşiğinde…
Arkama bakmadan kaçmak isterken
Anılar adım adım peşimde…
Ve sözlerin avaz avaz içimde
Kırık kırık, paramparça…

Ve umutlara sığınmak istediğimde
Ve düşlerim gizli gizli gülümserken
"Bana söz verenler sözlerini tutmadı"
Kulağımda çınlıyor sözlerin
Sana inanmıştım
Ben sözümü tuttum
Sana inanmıştım...
Sen sözünü unuttun
Şimdi bakışlarımı herkesten gizlerken
Dönüp geriye baktıkça
Yüzümdeki gülümseme
En çok kendi saflığıma
Ne kadar çok
Bilemezsin
Ne kadar çok
İnanmak istemiştim
Sana…
Boşu boşuna

Gizemi kalmadı artık sözcüklerinin
Gizemi kalmadı artık geçmişin
Özlediğim bir sen yok artık
Özlemediğim bir yalan var
Çaresizliğimde sürüklendiğim

Her şeyi gözümü kırpmadan verdiğim

Ve yavaş yavaş silindi
Önce bakışların
Sonra dokunuşların
Ardından kokun
Ezbere bildiğim yüzün
Arzularım
Ve tenin
Tenime yabancılaştı

Ve Benliğim
Bilinmezlere kucak açtığında
Ve bir dokunuşla büyülenmeyi
Ve masumiyetimi arsızca gözler önüne sermeyi
Ve aşk meleği olmayı
Yere düşen ay ışığını
Elimde tutmayı
Dans ederek tapınmayı
Senin de yeşertemediğin kadınlığımı…
Acıların içimde ektiği tohumlardan
Çiçekler derleyerek öğrendim ben…

Artık kalbimin sağır olmasına,
İzin vermiyorum
Ve bilediğin bıçakların
Tenimi paramparça kesmesine de…
Artık tehlike çanları çaldığında
Göz ardı etmiyorum
Sözlerin hiç önemi kalmadı
Yapılanları gördükten sonra
Artık verilen sözleri
Gülümseyerek dinliyorum
Uçuşan kelebekler gibi
Ciddiye almadan seyrediyorum

Arzuların günah çayırını girdim
Karanlığın derinliklerine uzandım
Şehveti yaşamaktan yorulduğunu
Aşka teslim olmaktan korktuğunu
Arsızlıktan ürktüğünü
Sözlerin uçuculuğunu gördüm

Artık korkular dondurmuyor
Ve cehennenim yolunu
Sevmelerim ördüyse
Ve dokunuşlarım
İhanet ateşine dönüştüyse
Neyin kaybolduğunu
Söyleyemesen de
Biliyorsun aslında,
Dile getirmesen de

Kurumuş sarı yapraklar ayaklarım altında ezilirken
Geçmiş şimşek şimşek gökyüzünden çakarken
Yıkılmaz köprüler yerle bir olurken
Geçmişin yükü…
Yüklerin ağırlıkları
Ağırlıklar sıfırlandıkça…
Geçmiş bağımsızlaştıkça…

Savrulan duygularımı ilmek ilmek örerken
Artık utanmıyorum…
Ve gözü olmayan bulutlar
Yüzümü rengarenk boyarken
Tutkularıma teslim oluyorum
Arsızca
Arsızlığımla…

OPTİMİST ("Hayat bana güzel"ciler...)

PESİMİST (Gamlı Baykuşlar...)

OPORTUNİST (Fırsatçılar...)

REALİST (Dobracılar...)

NİHİLİST ("Amaan her şey boş"çular...)

SADİST (Acı vericiler...)

HÜMANİST (Sevecenler...)

NARSİST (Kendini pek beğeniciler...)

Arjantinli Genç Feministler Maço Şiddete Karşı

#NiUnaMenos

*#VivasNosQueremos**

aksoyezgi@gmail.com

aksoyezgi@gmail.com **Ezgi Aksoy**

21. yüzyıl. Köleliğin kaldırılmasından, demokrasi devriminden, cinsel devrimden çok sonra. Kadın haklarının kağıt üstünde elde edilmesinden, 'seçme ve seçilme'den, 20. yüzyılın kadın hareketinin kazanımlarından neredeyse bir asır sonra... Paris'te, Londra'da, Berlin'de, Mexico City'de, Buenos Aires'te... Yani dünya başkentlerinde kadınlar. Hala erkekleri kendilerine hakim olmaya davet ediyorlar. 21. yüzyılda. Uygarlık miladı kabul edilen yıldan 2000 sene sonra.

Kendi coğrafyamıza, Ortadoğuya ve Müslüman ülkelere has zannettiğimiz **maço şiddet**, çağın vebası misali yayılıyor zira. Bir önceki yüzyılın kadın mücadelesi haklar etrafında şekilleniyor ve kadınlar görünür olmak, eşitlik mücadelesi veriyorken; bir yüzyıl sonra kadınlar erkeklerin eril şiddetine karşı savaşmak zorunda.

Bir yüzyılda insanlık kültürü nasıl böylesi çarpıklaştı, açıklamak zor. Bu çok komplike bir takım olaylar silsilesinin sonucu. Küresel kapitalizm ve popülizm başrolde ve tür de ne yazık ki dram. Neticede kadın hareketi mücadeleyi entelektüel düzlemden alıp yeniden "**barbarlığa karşı direniş**"e taşımak zorunda kaldı. Metropolde orman düzeni, uzay çağında taş devri mantığı ve hala sevdiğini o duvardan öbür duvara çarpan adamın balta sesleri. Hikaye uzun, ama döngü aynı. Tüm kadınlar eninde sonunda herhangi bir erkeğin baltasıyla tanışıyor. Ve olaylar gelişiyor...

Neticede kadın hareketi mücadeleyi entelektüel düzlemden alıp yeniden "barbarlığa karşı direniş"e taşımak zorunda kaldı.

Bazı kadınlar **kaderimse çekerim** derken, bazıları da **kaderimse değiştiririm** deme cüretini gösteriyor ve bizim hikayemiz de işte o noktada kayda geçmeye başlıyor. Bu bağlamda bu aykırı ve "cırtlak" kadın seslerinden bir kısmı da, Arjantin'den yükselip tüm Latin Amerika'ya yayılıyor. İstatistiksel olarak dünyanın kadına karşı şiddet merkezi olan Latin Amerika'da dönüştürücü ve yapıcı bir kuvvete dönüşüyor. Çünkü kadınlara kadın olma imkanı verilirse, kadınlar yaratıcı güçlerini devreye sokabilir ve tüm dünyayı yerinden oynatabilirler.

#NeBirEksik

Herşeye rağmen 21. yüzyıldayız. Heştegler dünyayı değiştirebiliyor. **#NiUnaMenos** (NeBirEksik) gibi. Ama reklamların bile feminizm sattığı bu dönemde, gerçek feminizm mücadelesi sokakta veriliyor. Twitter heşteglerinden sokağa yayılıyor ve Buenos Aires meydanlarını dolduruyor. Peki bu çığlık neden Buenos Aires'ten yükseliyor?

Araştırmalara göre kadına karşı şiddetin en yüksek olduğu on ülkenin yedisi Latin Amerika'da bulunuyor. Bu ülkeler arasında **Guatemala, El Salvador, Meksika, Kolombiya, Peru** ve **Arjantin** var örneğin. Bu ülkeler, kadınlar için Ortadoğu'dan bile daha tehlikeli kabul ediliyor.

Çünkü bu ülkelerin tamamında uyuşturucu kartelleri ile yayılmış kesif bir şiddet kültürü var ve bu şiddet kültürünün temel hammeddesi de ne yazık ki kadınlar. Orta Amerika ülkeleri başta olmak üzere, tüm Latin Amerika ülkeleri kadın kaçırmaları, tecavüzler, aile içi şiddet, çete şiddeti, baskı ve ayrımcılık gibi insanlık suçları ile cebelleşip duruyor. Kadın cinayetleri söz konusu olduğunda, en yüksek rakamlar hep Latin Amerika'dan çıkıyor. Tarihi, iç savaşlar ve cuntalarla dolu, organize suçun yakasını bırakmadığı ve günümüzde de-facto bir biçimde kartellerin yönettiği bu ülkelerde kadınlar her zaman tetikte olmak zorunda. Ama sadece tetikte olmak yetmiyor elbette, maço şiddetten kaçamıyorlar. Ve doğal olarak da devleti göreve ve kadınları koruyucu tedbirler almaya davet ediyorlar.

Öte yandan, şunu da dile getirmek lazım ki NiUnaMenos, Latin Amerika topraklarından çıkan ilk feminist hareket değil. Baskının olduğu her yerde direniş de vardır ve Latin Amerikalı kadınlar da on yıllardır direniyorlar. Ancak NiUnaMenos yüz yıl öncesinin politik sloganlarıyla konuşmayı bırakmış, dinamik, genç ve çağa uygun, yepyeni bir hareket olarak dikkat çekiyor. Özellikle feminist olmak gibi bir

Latin Amerika'nın neredeyse tamamında kürtajın hemen hemen her koşulda yasak olması. Zira kürtajı bir şık olarak göremeyen erkekler, çareyi sevgililerini döverek öldürmekte buluyorlar.

şiddetinin kurbanı oluyordu. Hatta bazı kadın örgütleri, Arjantin'de son 6-7 yılda erkek şiddeti ile öldürülen kadın sayısının 1800'den fazla olduğunu belirtiyor.

Arjantin ve diğer Latin Amerika ülkeleri ayrıca hamile gençlerin erkek arkadaşları tarafından dövülerek öldürülmesine de sıklıkla sahne olan ülkeler. Bu vahşetin bir diğer boyutu, Latin Amerika'nın neredeyse tamamında kürtajın hemen hemen her koşulda yasak olması. Zira kürtajı bir şık olarak göremeyen erkekler, çareyi sevgililerini döverek öldürmekte buluyorlar. Üstelik kadınlar şiddetli dayaktan sağ kurtulurlarsa - *ama çocuk düşmüşse* - bu sefer de onları hapis cezası bekliyor. Orta Amerika ülkeleri bebeklerini çeşitli yöntemlerle isteyerek düşürdüğü için hapis yatan genç kadınlarla dolu.

NiUnaMenos, 2016'ta ilk genel grevi eylemini düzenledi. Sadece kadınların katıldığı ve ülke çapında gerçekleştirilen kayda değer bir eylemdi bu ve tüm dünyada büyük yankı uyandırdı. Bu grev de yine tecavüze uğradıktan sonra öldürülen çocuk yaştaki bir genç için düzenlenmişti. Genel grevin yanı sıra eylemciler, öldürülen **Lucía Pérez**'in yasını tutmak adına yas siyahı giymeye karar vermişlerdi. Bu sebeple o gün hala "**Miércoles Negro**" (kara çarşamba) olarak anılıyor.

NiUnaMenos'un bu son derece etkili eylemleri kısa sürede diğer Latin Amerika ülkelerinde de kendine yer buldu. Takiben **Meksika, Şili, Peru, Bolivya, El Salvador** ve hatta **İspanya**'da da aynı heştegle geniş katılımlı eylemler düzenlendi. NiUnaMenos'un etkisi öylesine yayıldı ki, **The Guardian** gazetesi geçtiğimiz aylarda Amerika'nın başkenti **Washington**'da düzenlenen büyük kadın yürüyüşünün ilhamını Arjantinli hareket NiUnaMenos'tan aldığını yazdı.

NiUnaMenos Ne Kazandırdı?

Son iki yıldır NiUnaMenos hareketinin kadın mücadelesine kazandırdıkları entelektüel düzlemde durmadan yazılıp çiziliyor. Çeşitli analizler yapılıyor ve irdeleniyor. Konunun hakimi akademisyenler

derdi olmayan, feminizmi bir titr, bayrak ya da bir örtü gibi kullanmayan; aksine sözde değil özde feminist ve oldukça yapıcı bir hareket.

NiUnaMenos'u dünyadaki pek çok şiddet karşıtı eylemsellikten ayıran en büyük özelliklerden biri sadece maço şiddete karşı olmaları değil, şiddetin bir kültüre dönüşmesine, kültürleşmesine, yaygınlaşmasına, kanıksanmasına ve "**yeni norm**" olmasına da karşı olmaları. Yani başka bir deyişle NiUnaMenos, büyük resmi görüyor ve artık "**şiddet kültürü**" diye bir şey olduğunun ve bunun da maço kültürün bir parçası olduğunun altını çiziyor. Zaten bu yüzden mücadele de birer birer maço erkeklere karşı değil, maçoluğu ve erkek şiddeti kültürleştiren mekanizmalara karşı yapılmalı diyor bu hareket.

NiUnaMenos hareketi 2015'ten bu yana pek çok büyük yürüyüş düzenledi. Bu yürüyüşlere binlerce kadın katıldı ve yürüyüşlerde büyük ölçüde kadın katliamlarına ve kadın nefretine karşı ses yükselttiler. İlk yürüyüşte Buenos Aires'teki katılımın 200 bin civarında olduğu dile getirildi. Eşitsizlik, cinsel taciz, kürtajı her koşulda yasaklayan yasalar, seks işçilerinin hakları gibi temel konular, her zaman yürüyüşlerin odak noktasını oluşturdu.

İlk yürüyüşü tetikleyen Mart 2015'te **Daiana Garcia** adlı genç bir kadının çöp poşetleri içinde ölü bedeninin bulunmasıydı. Bu Arjantin'de maço şiddete kurban giden kaçıncı genç kadındı, belli değildi. Zira istatistiklere göre, Arjantin'de yılda 275 kadın, feci şekilde erkek

hareketi sosyolojik açıdan irdelerken, diğer feminist oluşumlar feminizme katkıları bazında inceliyor. Bunların hepsi değerli çıkarımlar elbette. Bir de, bir heştegle başlayan bu hareketin güncel olarak Latin Amerikalı kadınlara hissettirdiklerine bakmak lazım.

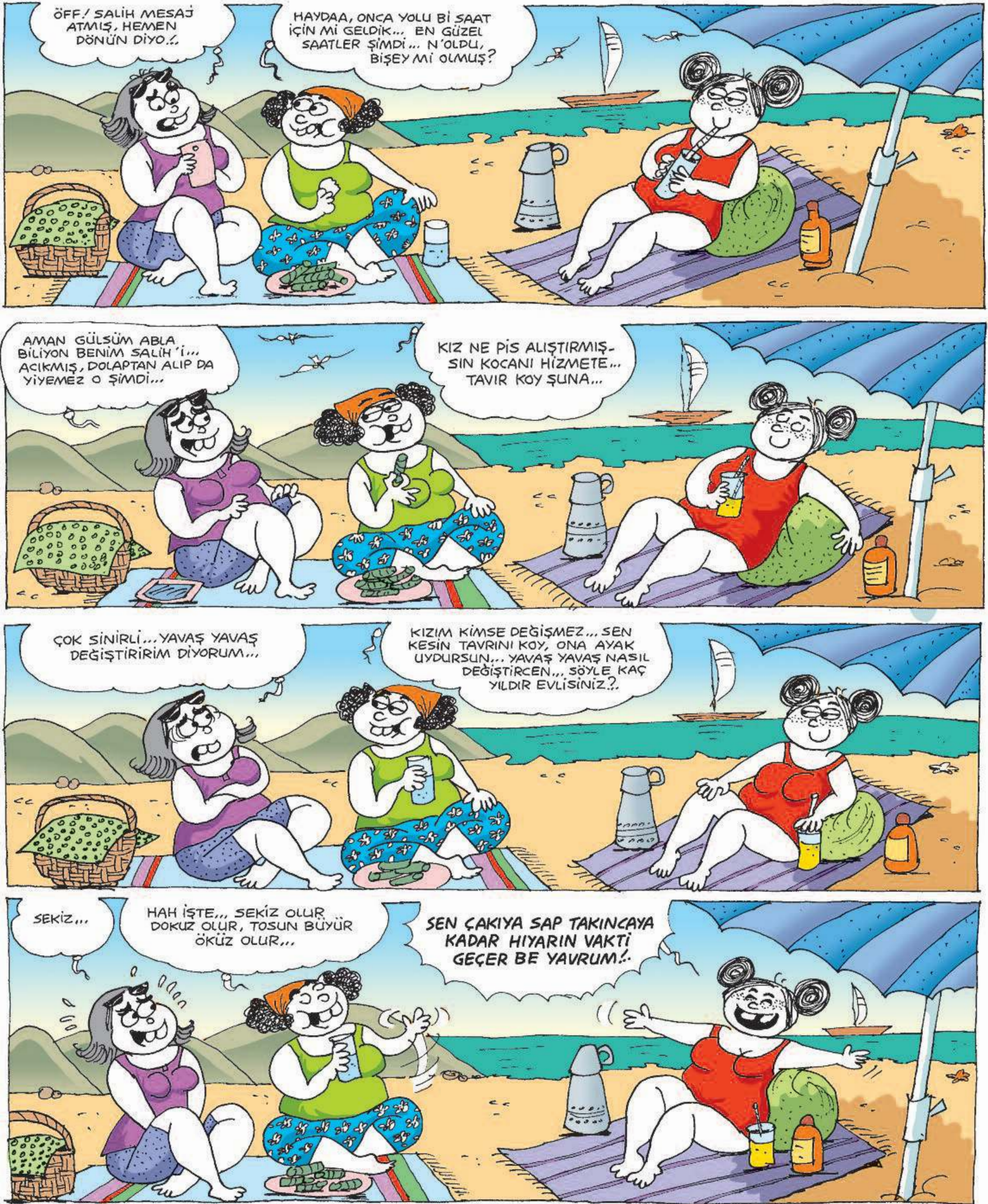
Yalnızlık duygusunun özellikle de bir yanıyla ezilmiş ya da ezilmeye çalışılan insanlara neler yapabileceği çok da büyük bir sır değil. Çünkü her şey, tüm zulümler yalnızlaştırmayla başlar. Oysa birlik duygusu başlı başına güçtür. Sadece Arjantin'de sokağa çıkan 200 bin kadın (tüm Latin Amerika'da 2 milyon civarı olduğu düşünülüyor), bir duvarı, korkunun duvarını aşmış ve duvarın ardını görmüş oldular.

Maço şiddet, kadın düşmanlığı ve şiddet kültürü, ne yazık ki öyle birer – ikişer yürüyüşle yeryüzünden silinecek gibi değil. Bu şiddeti sistemli ve inatçı bir mücadele silebilir ancak. Öte yandan NiUnaMenos sadece kuru gürültü yapıp evine girecek kadınların hareketi değil. Her yürüyüşte hükümet ve devlet yetkililerinden taleplerini sıralıyor ve ardından taleplerin takipçisi oluyorlar. Bunu da ısrarla, her kadın için yürütüyorlar. Tüm öğrenciler, ev kadınları, çalışan kadınlar, çete üyesi kadınlar, seks işçileri ya da anneler için, evli kadınlar, bekar kadınlar ve tüm kadınlar için. NeBirEksik, hepsi için...

**HayattaKalmamızıİstiyoruz*

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

BAYAN YANI

2017-07
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına **Sahibi ve Yazıişleri Müdürü** Tuncay Akgün

Yayın Kurulu Ramize Erer, Feyhan Güver, İpek Özsüslü

Renklendirme Editörü Fikret Özdemir

Satış Müdürü Şener Küçükkaptan
Abonelik Aysun Öztürk (0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450 **FAX:** (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.

YOL

Betül Yılmaz

YAMAN SICAK BİR AĞUSTOS GECESİNİN SABAHIYDI. ÜST KATTAN GELEN İNŞAAT SESİYLE GÜNE BAŞLAMIŞ VE KENDİNDEN TİKSİNECEK BİNLERCE SEBEBİ YOKMUŞ GİBİ, BİR DE BAĞIRIRKEN DETONE OLAN SESİNİ DUYUP İYİCE HAYATTAN SOĞUMUŞTU... BEYNİNDE MATKAP VE ÇEKİÇ SESLERİ, YATAKTAN KALKIP SİNİRLE TUVALETE DOĞRU GİDERKEN, BİR DE ELİNDE TELEFON HIZLA FACEBOOK İKONUNA BASTI...

DAN DAN DAN

GEMİ Mİ İNŞAA EDİYOSUNUZ ACABAAEE... BİTMEDİMUNAGODUĞUMUN İNŞAATI EHHEHHÖÖH!

TUVALETTEN ÇIKTIĞINDA BAZI KARARLAR ALMIŞ OLSA GEREK Kİ...

WC

NEREYE KOYDUM ACABA UYKU TULUMUNU. AAHH YAAA. BERKAY'A VERMİŞTİM. NEYSE ŞU MATI ALIYIM DA, KERVAN YOLDA DÜZÜLÜR...

DEDİ.

...

DEDİ... ÜST KATTA ÇALIŞAN İŞÇİLER ZAFER NİDASI ATAR GİBİ DAHA ÇOK ÇEKİÇ ÇAKIYOR, MATKABIN GÜÇ AYARINI ARTTIRIP KENDİLERİNCE BİR GALİBİYET KUTLUYORLARDI...

AYNEN KANKİM ÇEKİLECEK İŞ DEĞİL. YOLA ÇIKTIM GELİYORUM. NERDESİNİZ? KONUM ATSANA...

BİR SÜRE SONRA...

HOOOP BEEERNA BURDAYIZ!..

HEH!

BURAK BERNA TANIŞIN... BEN Bİ OTOBÜSE BAKIYIM, BUÇUKTA HAREKET EDECEKMİŞ...

...

PİST BERNA KULAKLIĞIN VAR MI?

OOOOG OKİ DOKİ TAKILIN SİZ.

VAR. ÇANTADA AMA ŞİMDİ UZANMASI ZOR.

GİDECEĞİMİZ YERE SERVİS VAR AMA SANIRIM KAÇIRDIK VE GERİYE TEK ŞANS KALIYO. ARABA KİRALAMAK...
MAKUL
ALOOOO... MERH-BA, BEN 2 GÜNLÜK ARABA KİRALAMAK İSTİYORUM FAKAT OPSİYONLARINIZ NELER ACABAEE? 150 TL... HIHHHIM. HANGİ MARKA? HIIIHIIIM, OK O ZAMAN BEN OFİSİNİZE GELİYORUM. GÖRÜŞMEK ÜZEREEH.
EHEHEHEEE... YAPMA KANKİM YAZIK YAA... ESNAFLA BİLE FLÖRTLEŞİYO...
BENCE BOŞALDI. AHAHAHAH! GARSOON, HESAP LÜTFEEEN! AHAHHAA!..
NEREYE GİDECEKSİNİZ Kİ SİZ?
OOO, O ZAMAN 400 TL.
BİR DAĞ VARMIŞ İÇİNDE GÖL OLAN.
AMA 150 DEMİŞTİNİİİZ!..
KİMSE KUSURA BAKMASIN O PARAYA KİMSE DAĞA ÇIKARTTIRMAZ ARABASINI!..
ABİ NİYE SÖYLÜYOSUNUZ DAĞA GİDİCEZ DİYE, ZATEN MEYMENETSİZ HERİFİN TEKİ. SELAM SABAH YOK!..
ALOOO. MERH-BA, ARABA KİRALAMAK İSTİYORDUM AMA FİYATLARINIZ NASIL ACABAAA. HIHIIIIIMMM.
BENDE EHLİYET VAR.
BENDE NAKİT PARA VAR...
BENDE DE GÜVENCE İÇİN KREDİ KARTI VAR, BUYRUN. ÜÇÜMÜZ ANCA BİR İNSAN EDEBİLDİK...
YA Bİ SORSAK MI BİRİNE?
YOK YA YA, BULURUZ MEP'TEN. NEYDİ MEKANIN ADI?
YA ARKADAŞ KONUM ATMIŞTI AMA GÖRÜNTÜLENMİYO... GÖRDEK DAĞI GÖLÜ YA DA YAYLASI GİBİ BİŞEYDİ.
SORSANA ŞU İNSANLARA.
PARDON, BİZ Bİ DAĞ İÇİNDE GÖLLERİN OLDUĞU, GERDİK MİYDİ ÖYLE Bİ YER ARIYORUZ AMA.
HAAA, SİZ SEKİ YOLUNDAN GİDECEKSİNİZ. OTOBANDAN 2. IŞIKLARDAN SONRA 400 M. GİDİN. İLK BENZİNLİĞİ GÖRCEKSİNİZ. SONRA ORDAN KÖYE GİRECEKSİNİZ. TEMCL KÖYÜ. ORDA SORUN YİNE.
ÇOK TEŞEKKÜRLEER.
ALO İYİM ANNE. YOLDAYIM ARKADAŞLARLA.
NERDEN GİDİYODUK?
III, DÜZ GİDİP OTOBANA, ORDAN BENZİNLİK DEDİ GALBA.
HİÇ BİŞEY HATIRLAMIYOSUN DİMİ? ABİİİ KAFAYI YİYCEM. GÜNEŞ GİDİYO YAA...
BURAK TELEFONUNU VERSENE, ŞU ARKADAŞINA Bİ SORALIM...
ÇEKMİYO HERALDE AMA DENE İSTERSEN. ÖZÜR DİLERİM BERNA, FAZLA TEPKİ VERDİM...
YOK YA NORMAL, GERİLDİK BİRAZ. KARPUZ ALALIM MI, AMCAYA DA Bİ SORAYIM DOĞRU MU GİDİYORUZ DİYE.
HADİ.
ABİİ, TAMAMEN TERS GİDİYORUZ, DÖNMEMİZ LAZIM... BURDA HİÇ ÖYLE BİR YER YOK DİYOLAR.
ALOOOO, MERH-BAA... BEN BURAĞIN ARKADAŞI SELİN. YOLDAYIZ ŞU AN... AMA YANLIŞ YERE GELMİŞİZ GALİBA. Bİ KONUM ATABİLİR MİSİNİZ TEKRAR? ALOOO! HASİKE ÇEKMİYO!
GÜNEŞ DAĞLARIN ARKASINA SAKLANMIŞ, ORTAMI GERİLİMLİ BİR SESSİZLİK SARMIŞTI. SANKİ DAĞIN BAŞINDAKİ YERE VARDIKLARINDA TÜM PROBLEMLERİ SON BULACAKTI...
ŞU KAMYONETE SORALIM.
MERH-BAA. BİZ Bİ KAMP YERİ ARIYORUZ. GÖLLER VARMIŞ!..
TAKİP EDİN BİZİ!
OHH BEE! SONUNDA YANİ, BELİM KOPTU STRESTEN!..
AYY, BEN BEDENİMDEKİ GERİLİMDEN HİÇ BAHSETMİYİM İSTERSEN...

MEKANA VARDIKLARINDA 3 TANTUNİ YEMİŞ GİBİLERDİ. RESMEN YAŞAM AMAÇLARI BİTMİŞ, AMAÇSIZ KALMIŞLARDI... NEYSE Kİ HAVA BUZ GİBİYDİ VE BERNA TEDARİKSİZ ÇIKTIĞI İÇİN VE SELİN DE KERİZ OLDUĞU İÇİN ÇADIRININ DEMİRLERİNİ UNUTTUĞUNDAN HIZLA KURULAN, ANCAK ASLINDA TEK KİŞİLİK OLAN ÇADIRDA KAFALARINDA TREESOME İHTİMALİNİ DÜŞÜNMEYEN OLMAMASINA RAĞMEN Bİ ŞEKİLDE ENİK GİBİ SIZDILAR SADECE...

SABAH İLK GÖZÜNÜ AÇAN KÜÇÜK BURAK'TI, ARDIN DA KÜÇÜK SELİN. SABAHLARI MATKAP SESİYLE UYANMAYA ALIŞIK OLAN BERNA İSE HALA UYUYORDU...

VE KARBON SALINIMININ 400 PPM'İ AŞMIŞ OLMASI KİMSENİN UMURUNDA DEĞİLDİ.

Bit.

Jackie

Gökçen
Erdoğan

Jacqueline Lee Bouvier Kennedy Onassis. Yani Jackie Kennedy. Amerika Birleşik Devletleri'nin korkunç bir suikaste kurban giden başkanı John F. Kennedy'nin asil ve alımlı eşi. O, sıradan bir kadın değildi. Aslında hikayesi olan hiçbir kadın, yani aslında hiçbir kadın sıradan değildir.

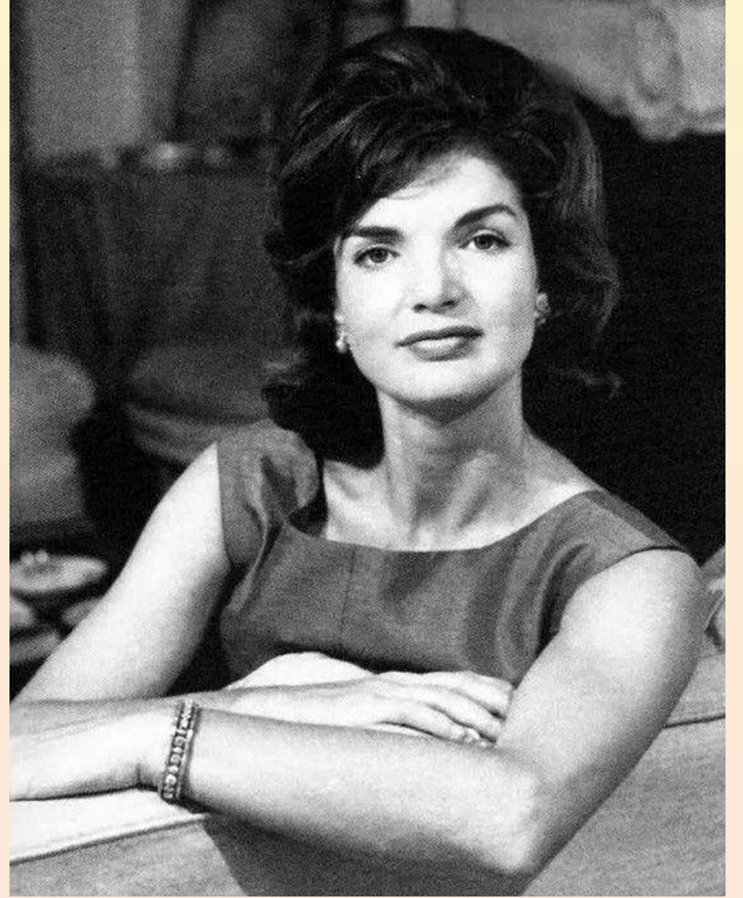
Kocasının beyni dağılıp da ellerine bulaştığında şaşkınlık, korku ve dehşet duygularını aynı anda yaşamış ve belki de hayatının değiştiğini hissetmişti. Kısacık bir an yaşama ve onun olduğu gibi devam edeceğine de inanmak istemiştir, eminim. Ama bu olaydan sonra onun için hiçbir şey aynı olmadı. Efsanevi pembe elbisesi içinde kocasının yarasını elleriyle onarmaya, kapamaya çalışırkenki görüntüsü hafızalara ve tarihe kazındı. Kendi ruhuna atılan çentiği hesap etmekse oldukça güç.

White House Tour belgeselinde havayı sakinliğe boğan sesi ve kontrol altında tutmak için çabaladığı mimikleri, çoğu insana alımlı hatta seksi gelse de beni hüzünlere gark ediyor. Onun tutsaklığını görüyorum. İçine hapsolduğu bir 'home office'i, eşsiz ve ruhu olan bir yaşam alanı gibi sunmaya çalıştığını düşündürüyor bana. Herkes gibi yaşamak istediğini ama sınırlarını da gayet iyi bildiğini görüyorum o filmde. Hiç de mühim bulmadığı porselenleri aşkla sevmeye çalıştığına daha da inanıyorum. Mobilyalarla arkadaşlık etmenin beyhudeliğini çoktan anlamış ve buna mecbur olduğunu kabullenmeye de karar vermiş buluyorum onu. Kiminle evlendiğinin farkında bir kadın Jackie. Ve onunla evlenirken kendisine ait neleri terk ettiğinin. Yaşarken farkında olmadığı şey, kendisini Marilyn Monroe ile mücadele etmek zorunda bırakan kocasının ölümüyle, Kennedy soyadının ağırlığının da artacağıydı bana kalırsa. Kimse ölümleri hesap etmez ya.

John F. Kennedy'nin ölümü, Jackie'ye şunu acı bir şekilde altını çize çize öğretti; kızı Caroline ve oğlu John bile tam olarak kendisinin değildi. Onlar büyük ve güçlü Amerika'nın çocuklarıydı. Jackie ise artık bütün gözlerin çevrildiği, ne yapacağı bilinmeyen ve ne yapsa çok da beğenilmeyen şanssız bir duldu. Herkes ona acıyor ve ondan her türlü taşkınlığı bekliyordu. O ise çoğunlukla sakin ama aynı şiddette kararlıydı. Kocasının cenaze töreni için kendisine muhalefet edilse de korkusuz davranmış ve son saygı kırıntılarını açıkça istemişti. Eşinin gömüleceği yeri seçerken de Amerika Birleşik Devletleri'ne kafa tutmuş, Lincoln'e yapılan tören gibi görkemli bir törenle gömülmesini sağlamış ve Kennedy döneminin, Camelot efsanesinin bir benzeri olduğu düşüncesini herkesin zihnine işlemişti.

Beyaz Saray'dan ayrılışı, çocuklarıyla yalnız yaşadığı o sakin, bahçeli eve geçişi, basının ilgisine kayıtsız kalışı ve yakınları tarafından yalnız bırakılışı; onu yaşadığı travmatik olayla yalnız başına mücadele etmek zorunda bırakmıştı. Sonsuza dek etrafında olacağına inandığı insanların, yeni siyasi figüre yaklaşmaları hızlı olmuştu. John F. Kennedy'nin ölüm haberi resmi olarak açıklanmadan yeni başkan belirlenmiş ve Beyaz Saray'a yerleşme hamleleri hayata geçmişti bile. Politik hırslar, Jackie'nin acısını beklemezdi elbette. Ama Jackie de hırslı bir kadındı. İçine düştüğü buhran, bünyesinde sıkışıp kalan ve kendine hareket alanı bulamayan hırsının ve yaşadığı korkunç acının bir bileşimiydi adeta. Güçlü ama karmaşık bir ruh halindeydi.

Jackie, daima bir Kennedy olarak kalacak ve daha sonra yaptığı evlilikte yeni bir soyadı alsa da Kennedy soyadını daima taşıyacaktı. Bu soyadını terk etmemesinin bir nedeni de doğumlarından kısa süre sonra kaybettiği çocuklarıyla kendisi arasında kaybolmayacağına inandığı tek bağın bu soyad olmasıydı. Jackie, çok acı çeken ama acısını haykırmaktansa onunla baş etmek için yollar arayan bir kadındı.

Yeniden aşık oldu. Yeniden evlendi.

"İki tür kadın vardır. Biri iktidarı dünyada arayanlar, ötekiyse yatakta arayanlar."

Henüz John F. Kennedy'yle evliyken sarf ettiği bu cümleden, birbirinden farklı sayısız anlam çıkarılmıştı. Bana kalırsa söylemek istediği şey şuydu;

"Sizin bir rüya sandığınız iktidar, beni yatakta dilediğim gibi tatmin etmiyor; ben başka türlüsünü tercih ederdim."

Jackie, bütün dünyanın, şıklığı ve asaletini hayran hayran izlediği, sahip olduğu güce imrendiği Jackie, aslında diğer kadınlar gibi, yatakta tatmin edilmenin ve sadakatle sevilmenin peşindeydi. İkinci evliliğinde de peşini bırakmayan magazinciler, bikinili ve çıplak fotoğraflarını çekerek onu dünyaya malzeme yapmayı sürdürdüler ve o da inatla kendisi olmayı sürdürdü.

Jackie, bazen debelense de özgür ruhlu ve güçlü bir kadındı.

(Benim bu satırları yazdığım 16 Temmuz günü, Jackie'nin oğlunu bir uçak kazasında okyanusa gömdüğü gündü. Lanetin aileyi hiç terk etmediği hep konuşuldu ama Jackie, yine de hayatını yaşadı.)

Ramize Erer

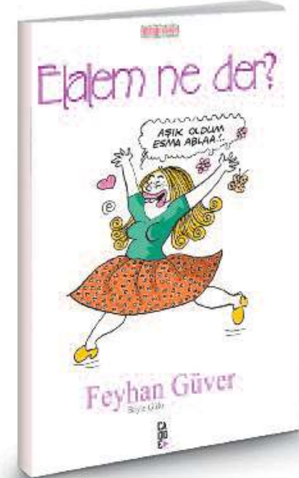

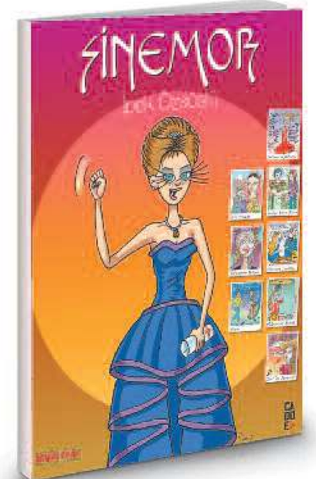
Elvida'nın çocukluğu neşeyle hüzün arasında gidip gelen bir salıncakta geçmişti. Canı sıkıldığında sallanır... Ya da şekerli ekmeğini yiyerek köyün tozlu yollarında kaybolarak dolaşırdı.

Uzaklaştırma Kararı

Meral Onat

İLK ÇIKAN 4320 SAYILI AİLEYİ KORUMA KANUNU'NA GÖRE ŞİDDET GÖREN KİŞİNİN ŞİKAYETİ ÜZERİNE, DAVALIYI EVDEN UZAKLAŞTIRMA DA DAHİL PEK ÇOK KORUMA TEDBİRİ KARARI ALINMAKTAYDI... ANCAK BU YASADA ŞİDDET GÖRENİN MUTLAKA DELİL SUNMASI GEREKLİYDİ. DAHA SONRA YÜRÜRLÜĞE GİREN 6284 KANUN İLE HAKİMLERE DELİL ARAMAKSIZIN VE EN ACİL ŞEKİLDE KORUMA TEDBİRLERİNE HÜKMETME ZORUNLULUĞU GETİRİLDİ. SADECE ŞİDDET GÖRMEK DEĞİL, ŞİDDET GÖRME İHTİMALİNİN OLMASI HALİNDE BİLE MAĞDUR BEYANI YETERLİ SAYILDI....

KORUMA KARARININ İHLAL EDİLMESİ HALİNDE 3 GÜNDEN BAŞLAYAN HAPİS CEZALARI BAZILARI ÜZERİNDE CAYDIRICI ETKİ SAĞLAMIŞ OLABİLİR..FAKAT ŞİDDET GÖREN KADININ ÇOK SAYIDA OLMASI, POLİSİN BUNU ÖNCELİKLİ BİR GÖREVLERİ DEĞİL DE ANGARYA BİR İŞ OLARAK GÖRMESİ, KADINLAR ÖLDÜRÜLDÜĞÜNDE ONLARI KORUMAKLA YÜKÜMLÜ YETKİLİLER HAKKINDA HİÇ BİR YAPTIRIM BULUNMAMASI GİBİ SEBEPLERLE KORUMA KARARLARI BİR İŞE YARAMADI..HATTA GÖZÜ DÖNEN ERKEKLER DAHA DA ÇOK ZARAR VERMEYE BAŞLADILAR..

ŞİMDİ GEL DE BU ADAMI KORUMA KARARI İLE CAYDIR..

BAZEN ERKEKLER DE KORUMA KARARI TALEP EDEBİLİYOR... AMA BU ÇOK NADİR... PEK ÇOĞUNUN KADINI UZAKLAŞTIRMAK İÇİN MAHKEME KARARINA İHTİYACI YOK.

PEKİ BU ERKEKLER EVDEN UZAKLAŞTIRILINCA NERELERE GÖÇ EDİYOR?.. ASLINDA FARKINDA DEĞİLİZ, ETRAFIMIZ EVDEN UZAKLAŞTIRILMIŞ BİR SÜRÜ ERKEKLE DOLU..AYRI BİR KİRA VEREMEYECEK VEYA OTELDE KALAMAYACAK OLANLAR ÇOĞUNLUKTA... RED KİT DEĞİL Kİ, BAŞKA EYALETLERE AT SIRTINDA UZAKLAŞSIN... BU NEDENLE ÇOĞUNUN GİTTİĞİ YER YİNE ANASININ EVİ..

ARABASI OLAN UZAKLAŞTIRILMIŞ ERKEK, ARABASINDA YATIYOR..

EVİN KIZI
bengisu akyürek
BİRAZ YARDIM ETSEN DİYORUM!
ÜFF! NİRVANA'YA ULAŞANA KADAR RAHATSIZ ETMEYİN BENİ!..
mırr!
mırr!
mırr!
mırr!
BENİMLE İLGİLEN!!!

KALK MİSAFİRLERE ÇAY KOY!!.
DERS ÇALIŞIYORUM. BEN BU SENE SINAV ÇOCUĞUYUM YA!!!

SINAV MINAV BİTTİ ARTIK, BULAŞIKLAR ELİNDEN ÖPER!..

BENGİİ! BULAŞIKLAR YIKANMAMIŞ!..
HAZIRLIĞI ATLAMAM LAZIM. İNGİLİZCE ÇALIŞIYORUM!

EVİ SÜPÜRSENE BENGİ!
ŞİMDİ OLMAZ!
DERGİYE ÇİZİCEM, SON GÜNE KALDIM YİNE!..

HADİ YAVRUM SOFRAYI HAZIRLA!
YOGAM BİTSİN GELİYORUM!
YOGI
OHOOO!!

KIZIM ÇÖPÜ ATIVER...
BU EVDE HEP BENGİ İŞ YAPSIN ZATEN!!

Sorgulayan Helen

Not: Leonard Wolf gerçektende Virginia'nın kitaplarını basmak için bir yayınevi kurmuştur.

Fetiye Nene ft Queen Elizabeth

İpek Özsüslü

Katina Karanikola

İYİ HİSSETMENİN BAŞKA YOLU YOK MU?

Çüş ünüz beyler! Çüş ünüz artık!

İyi bir yemek yerken veya beğenilen bir film seyrederken aldıkları zevk kadar dedikodu yaparken de aynı zevki alan ve her geçen gün Çinli gibi çoğalan beylere sözüm!

Efendiler! Aşağılık komplekslerinizi yenmek için, aslında kendinizden memnun olmadığınız için dedikodu yaparak başkaları için negatif söylentiler ve bilgiler yayarak seviniyorsunuz, iyimi hissediyorsunuz? Dedikodu vasıtasıyla diğerinin ne kadar kötü olduğunu söylerken siz kendi iyiliğinizi mi gösteriyorsunuz? Veya birinin ne kadar başarısız olduğunu söylerken, ki değildir, rahatlıyor, kendinizi haklı gösteriyor ve başarılı olduğunuzu mu gösteriyorsunuz? Yanılıyorsunuz beyler! Dedikodu yaparken kendinizi havalarda üstün görme ve gösterme halleridir sadece. Zira kendi kusurlarınızı görmeden, kendinize söylemeniz gerekenleri karşınızdakilere söylüyorsunuz. Aynayı, bir zahmet, kendinize çevirmeden!...

Kadınların erkeklerden daha dedikoducu olduğu sanılıyor. Dedikoduya morfinman gibi bağımlı öylesi erkekler var ki,elemtere fiş kem gözlere şiş, on kadın yetişemez hızlarına. Dedikodu günlük hayatlarında eksik olmayan bir dilim ekmek gibi, ihtiyaç gibi. Dedikodusuz bir saatleri geçerse merak ediyoruz. Hata kimileri, ister kadın olsun ister erkek, yaşamlarını dedikodu, etraftaki insanlara karşı merak etme üzerinde kurmuşlar adeta..

Güzelce oturmuş çayımızı kahvemizi içerken tsunami geliyor. Vıdı vıdı… Birileri ne yiyor, ne giyiyor, nasıl konuşuyor, kaç kilo, kimle geziyor…Bana ne kardeşim! Bana neeee! Eleos!*

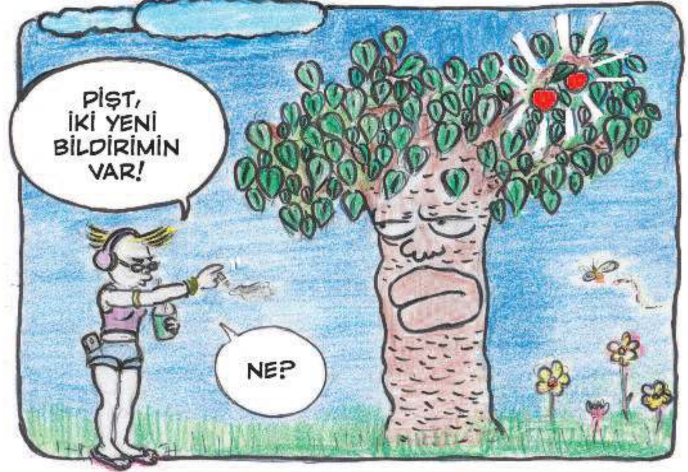
Dedikodulardan sıktım sıyrıldı adeta. Ne duymak ne bilmek istiyorum kim ne yaptı ne etti. Ama her attığım adımda muhakkak "Şşşt! Baksana senin bilmediğin bir şeyi biliyorum"larla karşılaşıyorum. Bilmek istemediğimi, kendisini niye ilgilendirdiğini sorduğumda cevap: "biz eğlenemeyecek miyiz?, Ne var bunda?" gibi saçma sapan cevaplar…Ne mi var bunda? Herkesi eleştiriyorsunuz ama söylediklerinizin arkasında durmuyorsunuz. Eee! Ne de olsa erkekliğin onda dokuzu kaçmaktır. Dedikodusunu yaptığınız kişi söylediklerinizi duyup hesabını sorduğunda "kim yetiştirdi?" diye kızıyorsunuz. Suçlu başkasıdır muhakkak. Suçlu yetiştirendedir! Siz masumsunuzdur. Siz dedikoduya eğlenmek mi diyorsunuz? Her gün birlikte olduğunuz insanların, arkasından, dedikodusunu yaparak mı eğleniyorsunuz? Ne kadar zavallısınız! Eğlenmenin anlamını öğrenememişsiniz hala..."Kalkıp gidersem beni çekiştirecek" korkusuyla çoğu zaman zoraki dinleniyorsunuz. Onun bunun dedikodusunu yaparken sizi dinleyen "benim arkamdan da böyle konuşuyordur" diye düşünerek sizden uzaklaşıyorlar.

Dediğim gibi dedikodudan öyle sıktım sıyrıldı ki, insanlar neden dedikodu yapar merak ettim azıcık araştırdım. Psikanalistler dedikodu yapanların yüksek düzeylerde kaygıları oldukları streslerini ve kaygılarını söylentilerle, yorumlarla ve yalan yanlış bilgiler yayarak aşmaya çalışıyorlarmış. Yapacak bir şeyleri olmayanlar, can sıkıntısından, ilgilenecek bir şeyleri ve fikirleri yoksa herhangi bir sohbete katılamıyorlarsa dikkatleri üstlerine çekmek için dedikodu yaparlarmış. Bir başkasının yerinde olmak istediklerinde, diğeri yeteneklidir, ünlüdür, ekonomik durumu iyidir, rahat bir hayat yaşıyorsa, kıskançlıktan…. Güven uyandırmayan insanlar herhangi bir guruba katılmak için dedikodusuyla "aman kabul et beni" der gibiymiş. Son olarak ta mutsuz, kızgın insanlar intikam almak için dedikodu yaparlarmış.

Eyyyyyyy dedikoducular! Kendinizden başka hiçbir önemli, değerli insan yokmuş gibi kendi yaptıklarınızı görmeden dedikodu yaparak iyi hissetmeye çalışıyorsunuz. Başkalarıyla alay edeceğinize, dalga geçeceğinize, küçük düşürmeye çalışacağınıza saygısız bir şekilde dedikodu yapacağınıza kendi kendinize yapay bir ego yaratıp iyi hissedeceğinize, deve kuşu gibi başınızı kuma gömerek kendi kusurlarınızı görmemeyi tercih edeceğinize öncelikle kafanızı kumdan çıkarın. Stresinizi atmak, kendinizi tatmin etmek, rahatlamak istiyorsanız dedikodudan başka yollar arayın. Olmadı otuz bir çekin….

*Merhamet.

Ece Burgaz

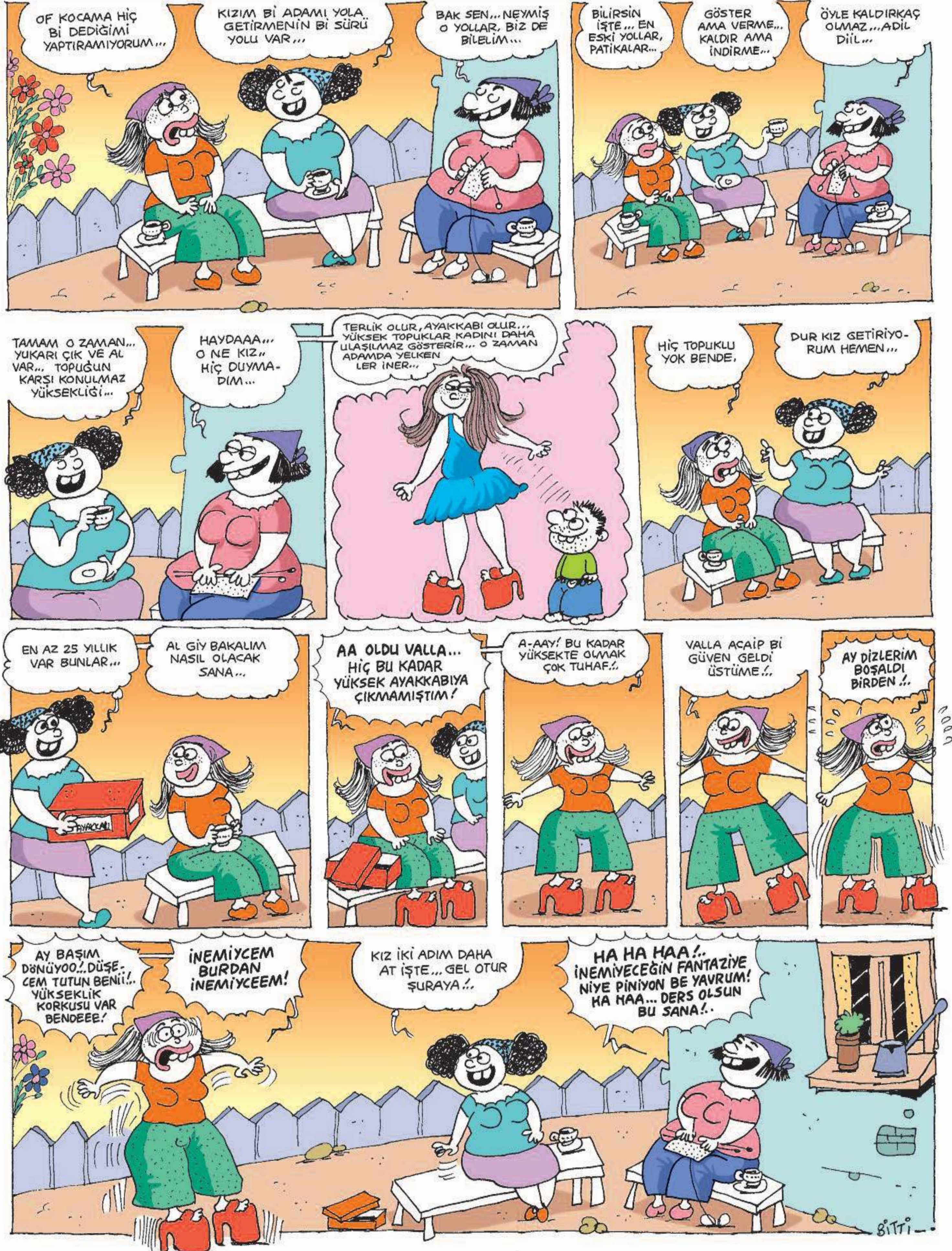

Tavsiye

feyhan güver

MÜFTÜ KAPIYI İKİ KERE ÇALAR

Senaryo: İpek Özsüslü **Yönetmen:** Tuncay Akgün **Kamera:** Zafer Aknar.
Oyuncular: Adnan Şahbaz (İmam), Başak Ünal, Güniz Aksu, Erda Gümüş, Aydın Demir (Öğrenciler)

TANRIM BANA VERMEYECEĞİM KİLOLARIMLA BARIŞMAM İÇİN BEDEN OLUMLAMA, VEREBİLECEĞİM KİLOLAR İÇİN DİYET AZMİ VE İKİSİ ARASINDAKİ FARKI ANLAYABİLMEM İÇİN SAĞDUYU VER!!

EVLENME TEKLİF ETTİ AMA BEN GECELERİ ÇOK HORLARIM DİYE UYARDI!!
SAKIN KAÇIRMA MÜZELİK BU HERİF... İLK KEZ HORLADIĞINI KABUL EDEN Bİ HERİFE RASTLIYORUM!!

ANNECİM SEN ELMA TİPİSİN HALAM ARMUT!!
O ZAMAN SEN DE SOSİS!! HAHAHAY
AHA HA HAY

AH BU YAŞLILIK BAŞA BELA SELVİNAZ HANIMCIIM!! KAPIYA KONACAK DERT DEĞİL VALLA!!
NAPARSIN ŞEKERİM HAYAT!! HER CANLI BİRGÜN YOĞURT KABI VE POŞET BİRİKTİRECEK!!
PIT
GAT
GAT
İpek

BAYAN YANI

Parkta, sokakta, dolmuşta, plajda, denizde hiçbir yerde #kıyafetime karışamazsın

AY DENİZ ANASI MI O!..

GÜVENLİK

GÜVENLİK

BU KIYAFETLE DENİZE GİRMENE İZİN VERMEM. GÖĞÜSLERİNİ, ORANI BURANI AÇAMAZSIN!..

SECURİTİ